

SKAFETIN

Školski list Osnovne škole „Blatine-Škrape“, godina II., broj 2, prosinac 2010.

Anketa:
FACEBOOK

Projekti:
Povijesna grupa

Prilog:
**“Veliko otvaranje”
- igrani film**

Školski list OŠ „Blatine-Škrabe“,
godina II., broj 2,
prosinac 2010.

OŠ „Blatine-Škrabe“,
Na Križice 2, 21000 SPLIT
tel./fax: 021 371-324

Za izdavača:
Ante Karin

Glavna urednica:
Edita Perković

UREDNIŠTVO:

Učitelji suradnici:

Jelka Marović,
Zorana Litović-Vukojević,
Marija Jakasović,
Vedrana Sočo

Učenici suradnici:

Petra Savanović, 5.b
Bruna Maslov, 5.b
Barbara Šundov, 5.b
Matea Roglič, 6.b
Marija Galić, 6.b
Dora Čović, 6.b
Dora Istenić, 6.b
Ivo Skočić, 6c
Andrea Muslim, 5.a
Ana Stipić, 7.c
Sara Medak, 7.c

e-adresa uredništva:
skafetin.knjiznica@gmail.com

Fotografije:
**učenici, nastavnici,
roditelji, internet**

Grafičko oblikovanje:

Spectar Design

Tisak:

Jafra print

Naklada:

350 primjeraka

Riječ uredništva

Zdravi i veseli bili!

Srdačno vas pozdravljamo u ime učenika i nastavnika naše škole. Ove školske godine imamo se čime pohvaliti jer su učenici bili vrlo uspješni na natjecanjima, snimljen je prvi film u našoj školi, učenici su osvojili europske i svjetske medalje, a ne zaboravimo ni to da je u prosincu 2009. svjetlo dana ugledao 1. broj *Škafetina*.

List se ponešto nadebljao jer u njemu možete pronaći mnoštvo vijesti iz školskog života, rezultate ankete o Facebooku, zanimljive intervjuje i fotografije, doznati o projektima koji su se radili u školi...

Postoji mnoštvo umjetničkih djela na temu mora i brodova, sigurno i vama zazvone u ušima brojni poznati stihovi poput *Brodovi su isti ka i judi, Samo moru virujen...* Brodovi su bili inspiracija izložbe i aukcije fotografija „Od krme do prove“ učenice Sare Medak, a jedna od tih fotografija ukrašava naslovnicu ovog broja časopisa.

Sadržaj:

Prvi dan u školi	3
Čudesnoj prirodi u čast	4
Prošlost je izvor sadašnjosti	6
Božić je tu	8
Školske izložbe	10
Violinski ključ	12
Nima Splita do Splita	14
Uspjesi na natjecanjima	17
Prvaci i odličaši	18
Pravilima štitimo i tvoja prava	22
Ljepota je u različitosti	26
Da ga nemaju svi drugi, ne bi ga ima ni ja!	28
Učenje, druženje, putovanje	33
Intervju - Zanimljivi ljudi iz susjedstva	36
Zabavno je učiti i raditi	38
Filmski kutak	42
Kino i TV	43
Projekti Povijesne grupe	44
Znanost, tehnologija, ekologija	47
Literarni i likovni radovi	50
Kutak za šalu i razbibrigu	54

Prvi dan u školi

Zdravo, maleni!

Polazak djeteta u školu uvijek je poseban događaj. Za taj svečani dan uređeni su panoji u razredima ovogodišnjih prvaša, a u atriju su na panoima osvanuli brodići, svako je dijete dobilo brodić sa svojim imenom. Nakon pozdravne riječi ravnatelja i psihologinje upriličena je vesela priredba kojom su učenici i učitelji našim novim prvašićima iskazali dobrodošlicu. Uskoro su djeca, zajedno s učiteljicama „zaplovila“ u svoj prvi radni dan i tako započeli svoje đačko doba.

Dobro im more!

Priredba za dobrodošlicu prvašića

U Osnovnoj školi „Blatine-Škrape“ već je postala tradicija da se na početku svake školske godine napravi priredba za nove prvašiće.

Ove godine, ne obazirući se na probleme današnjice, priredba je bila u izrazito veselom duhu. Na priredbi se pjevalo, plesalo, recitalo... ma nema čega nije bilo! Tako smo bili u prilici vidjeti jedan mali igrokaz s prvašićem i školskom klupom. Igrokaz nije dugo trajao, no bio je izvrstan.

Ako vi mislite da je na školskim priredbama bilo samo edukativnih stvari, gadno se varate. Tu je bila i plesna skupina „Korak po korak“ u čijem su sastavu i učenice ove škole. Skupina je plesala u vrlo zanimljivim kostimima. Ples je bio nagrađen gromoglasnim pljeskom.

Što se plesa tiče, to još nije sve, bilo je nekoliko koreografija koje su smislili sami učenici, a neke su

već poznate u svijetu, a i u Hrvatskoj. Izdvojio bih KIKIDANCE i HOKI POKI. Učenici su plesali i pjevali i na svima nama poznatu pjesmu KAD BI SVI LJUDI NA SVIJETU.

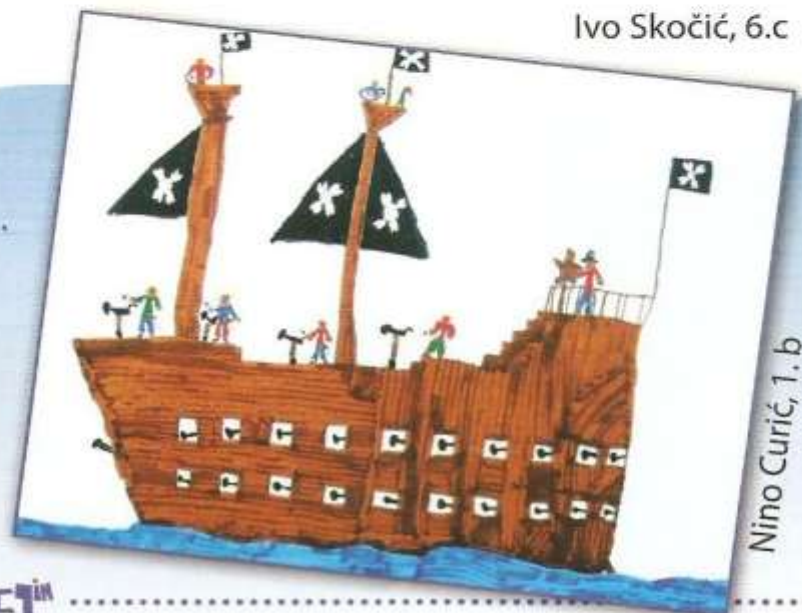
Od pjevačkih nastupa moram izdvojiti pjesme TATA KUPI MI AUTO koju je izvela prekrasna drugašica Ema i njezina starija sestra Vana Kondić, te pjesmu POJEST ĆU SVE KOLAČIĆE, koju je glasom slavuja pjevala Lara Mijačević, učenica 5. r..

Sve u svemu, bilo je izvrsno. To je bilo jedno lijepo događanje koje je valjalo pogledati, poslušati pa čak i zapjevati. Žao nam je ako ste ga propustili.

Ivo Skočić, 6.c

Lea Gambiroža, 1. b

Nino Curić, 1. b

Dani zahvalnosti za plodove Zemlje

U Mjesecu knjige -i godini astronomije čitali smo „pod zvijezdama“ o plodovima koji uspijevaju u našem kutku svemira, u primorskim krajevima naše domovine. U knjižnici smo crtali, rezali, pisali i napravili malu izložbu saznanja o rogaču, smokvi, šipku i još ponekim dragocjenim plodovima zemlje.

Učenici 4. razreda istraživali su o maslinama na terenu sa svojim učiteljicama i rezultate prikazali na plakatu koji je ovom prilikom izložen u atriju škole.

Dani zahvalnosti za plodove Zemlje se u školi svake godine obilježavaju kroz niz jesenskih aktivnosti

koje uključuju literarno i likovno izražavanje na tu temu: ekološko osvješćivanje, mala istraživanja... Poseban dan je onaj posvećen kruhu. Ove školske godine djeca i učitelji nižih razreda izložili su pekarske proizvode koje su izradili uz pomoć svojih starijih ukućana.

Nakon blagoslova hrane zajedno su blagovali u svojim razredima i prikupili energiju za ostatak radnoga dana.

Uredništvo

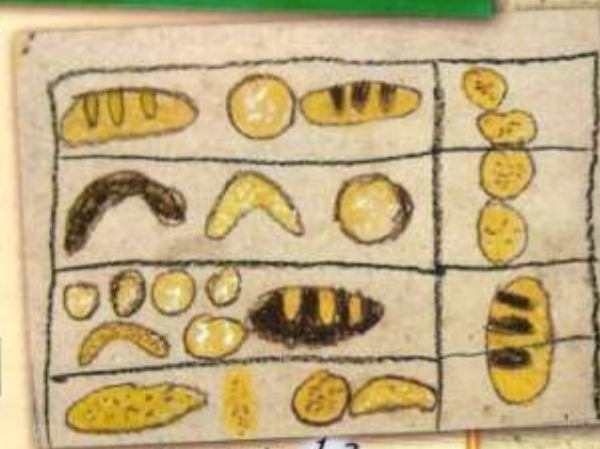

Damir Ercegović, 2. a

Fedra Domljanović, 4. b

KRUH NAŠ SVAGDAŠNJI

Marina Štambuk, 1. a

Kruh je hrana koja nam je potrebna za svakodnevni život. Malo koji obrok jedemo bez kruha. Svaka hrana koju često konzumiramo brzo nam dosadi, ali kruh - on nikada!

Ima ljudi koji žude za koricom kruha, dok ga mi jedemo svaki dan. Čak ga i bacamo.

U mojoj školi svake godine za Dan kruha blagoslovimo kruh koji ćemo kasnije jesti. To je tradicija u našoj školi. Tome se uvijek veselimo!

Marija Galić, 6. a

Paola Mladinić, 1. a

MASLINARSTVO JE NAŠA TRADICIJA. ČUVAJMO JE!

Učenici četvrtih razreda s učiteljicama M. Rubinjoni i D. Tomić-Potrebuješ na terenu su učili o maslinama i proizvodnji ulja.

Zabilježili su:

MASLINA - (lat) *OLEA EUROPEA*

Maslina potječe s Bliskog istoka.

U stara vremena bila je simbol mira i dugovječnosti.

Raste u primorskom kraju i u svim državama mediteranskog podneblja.

Najstarija maslina nalazi se u Kaštelima. Stara je oko 1500 godina.

Gnječenjem ploda masline dobivamo vrlo zdravo ulje.

Jutro u Institutu za jadranske kulture i melioraciju krša

Svi smo se obradovali kad je učiteljica rekla da idemo u posjet Institutu za jadranske kulture. Krenuli smo ujutro, odmah nakon prvog sata matematike. Išli smo autobusom zajedno s „akavcima“.

Kad smo došli prvo smo se prošetal i razgledavali. Vidjeli smo obrani vinograd. Tamo su nas dočekali znanstvenici Iva i Jakša. Pokazali su nam maslinik s 19 sorti maslina. Mi smo njima rekli što znamo o maslinama. Jakša nam je objasnio još zanimljivih

stvari o njima i njihovom uzgoju. Nakon obilaska maslinika Iva i Jakša su nas odveli do plastenika, a zatim do staklenika. Objasnili su da plastenik služi za liječenje biljaka, a staklenik za proučavanje bolesti. To je prava bolnica za biljke. U podrumu smo vidjeli bačve pune vina.

Bilo je zabavno, poučno i zanimljivo.

Na povratku smo svi bili veseli zbog lijepo provedenog jutra.

Ivana Dragičević, 4.b

ČETVRTAŠI – MALI ISTRAŽIVAČI PRIRODE

IV.a razred je tijekom školske godine 2009./2010. kao izvannastavnu aktivnosti imao grupu *MALI BIOLOZI*. Zainteresirani učenici su uz pomoć časopisa *National Geographic*, interneta i enciklopedija obradili teme koje su ih zanimale.

Najviše se razgovaralo o životinjama. Upoznali smo razne vrste leptira, saznali gotovo sve o pasminama pasa kao i vrstama gmazova.

U zimskom razdoblju smo se temeljito pripremali za putovanje u Gorski kotar. Boravili smo u dvorcu u Staroj Sušici. Na taj način smo i praktično naučili nešto o tom dijelu naše domovine.

Dubravka Tomić, učiteljica

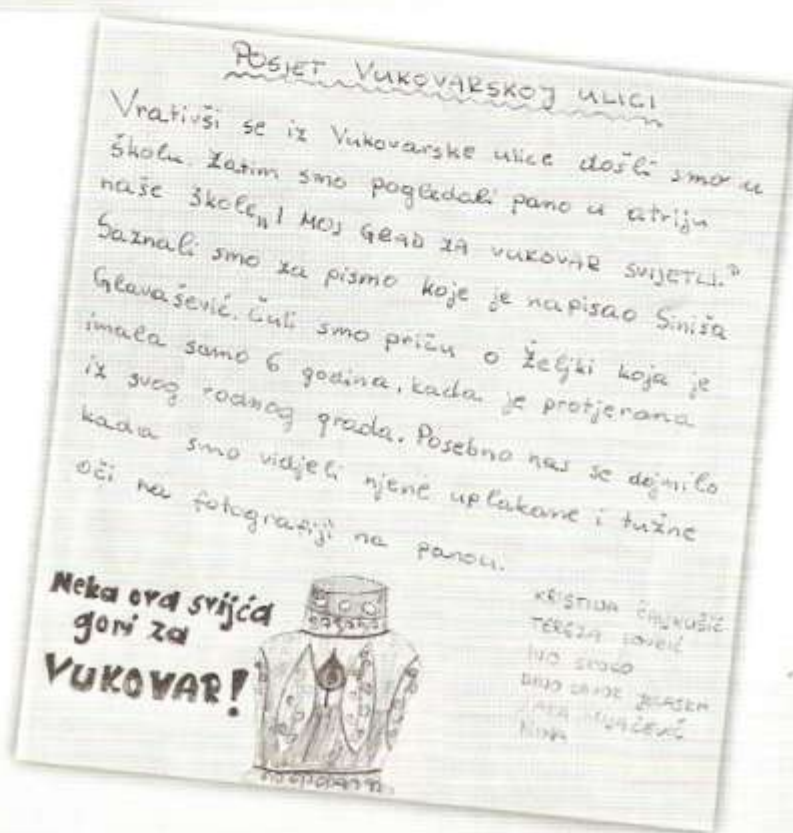
Svaka riba ima pravo na život u čistom moru.

I MOJ GRAD ZA VUKOVAR SVIJETLI

18. studenoga 2009. godine sjetili smo se žrtve grada Vukovara u Domovinskom ratu. Povijesna grupa, koju vodi nastavnica povijesti Vedrana Sočo, uredila je pano u atriju škole. Bile su izložene informacije i fotografije o stradanju Vukovara i Vukovaraca. Materijale izložene na panou nastavnica povijesti iskoristila je kako bi učenicima osmih razreda održala predavanje o ovoj potresnoj temi.

Duško Aničić, nastavnik likovnog odgoja, izradio je plakat uz koji su djeca na pano stavljala zapisane dojmove i misli o važnosti mira i ljubavi. Riječima punim suosjećanja sa svim ljudima koji su stradali u Vukovaru, ili u bilo kojem sličnom događaju u svijetu, djeca su izrazila svoju potresenost ratnim strahotama i svoju nadu u mir.

Pred panoima su gorjele svijeće za Vukovar. Istoga dana, poslije nastave, učenici 5.a razreda s nastavnicom povijesti u Vukovarskoj ulici, u Splitu, palili su svijeće u znak sjećanja i suosjećanja s Vukovarom. Želimo da svjetlo života obasjava Vukovar.

Petaši s razrednicom u Vukovarskoj ulici

Uz pano su gorjele svijeće, a učenici su uz plakat ostavljali zapise sa svojim razmišljanjima.

Povijesna grupa s nastavnicom priprema pano o Vukovaru.

MARTA, ANA, DANIJELO, LUCIJA, PRAVE, MARIN...!

PROJEKT POVIJESNE GRUPE vii.4

9. studenoga 2009. godine obilježili smo dvadesetu obljetnicu važnoga događaja u povijesti Europe, a i svijeta. Prije točno 20 godina srušen je Berlinski zid što je označilo i početak rušenja komunističkih režima u Europi.

Povijesna grupa 8.c razreda odlučila je pod vodstvom nastavnice povijesti detaljnije proučiti važnost toga povijesnoga događaja. Upravo u mjesecu studenom kada smo obilježavali dvadesetu obljetnicu od rušenja Berlinskoga zida, učenici osmih razreda obradili su u okviru nastave povijesti nastavnu temu *Demokracija u 20.st.* i počeli su obrađivati nastavnu temu *Totalitarni režimi u 20.st.*

Nastavnica povijesti učenicima je naglasila kako 9. studenoga obilježavamo dvadesetu obljetnicu rušenja Berlinskoga zida koji je simbolički dijelio demokraciju od totalitarizma i pojasnila im je povijesne okolnosti koje su prethodile i slijedile taj važni događaj.

Članovi Povijesne grupe uz pomoć nastavnice prikupljali su informacije, posložili ih te osmislili i izradili plakate koji su bili izloženi u atriju škole.

Napravljene su i prezentacije od kojih je jedna objavljena na školskoj mrežnoj stranici.

Svi učenici osmih i sedmih razreda upućeni su na čitanje informacija na panou u atriju. Naime i učenici sedmih razreda tada su u okviru nastave povijesti obrađivali nastavnu temu o Francuskoj revoluciji. **Nastavnica je upozorila na činjenicu da je Francuska revolucija počela napadom revolucionara na Bastilleu, zloglasnu tamnicu i simbol kraljevog apsolutizma, točno 200 godina prije rušenja Berlinskoga zida. U oba slučaja narod ustaje protiv nepravednoga društvenoga sustava i bori se za svoja prava te uništava simbole omraženoga društvenoga sustava – u jednom slučaju Bastilleu, a u drugom Berlinski zid.**

Povijesna grupa - 8.c
Mentorica: Vedrana Sočo, profesorica povijesti

Božić je tu

Božićna priredba

23. 12. u 18:00 sati u našoj se školi održala božićna priredba. Učenici i učenice koji su mjesec dana marljivo vježbali hrabro su zakoračili na pozornicu i trudili se što bolje izvesti svoju točku. Bilo je tu svega: pjevanja, plesanja, recitiranja i glume. Naime, učenike trećeg i četvrtog razreda knjižničarka je strpljivo pripremala za nastup, ali ne uzalud. Publika je sa zanimanjem pratila korake mladih glumaca u predstavi „Djed Mraz je pravi!“, a kada su završili s nastupom gledatelji su ih ispratili velikim pljeskom...

Cijela božićna priredba je bila raznolika i vesela. Vjerujem da su djeca i roditelji kući ponijeli jedan prekrasni doživljaj i osmijeh.

Matea Roglić, 6.a

Karla Miljak, 7.c

Sara Medak, 7.c

Božić je tu -
pjeva 1.a

Djed Mraz je pravi, ne treba provjeravati.

Djed Mraz
komentira
dječja pisma.

Na kraju se okrijepio pravim fritulama.

Plesao je cijeli
razred. Dečki su
priredili i neke
akrobacije.

Predzadnjeg radnog dana u prvom polugodištu u 18 sati u atriju škole, pred prepunim gledalištem održana je božićna priredba. Učenici su pokazali zavidne plesačke, pjevačke i glumačke vještine. Najmlađi izvođači - prvaši, natjerali su nas da zapjevamo s njima.

Plesna točka u kojoj
je sudjelovao cijeli
3.b razred.

Prvaši pjevaju.

Svi učenici koji su se vrijedno pripremali sa svojim učiteljima i učiteljicama i priredili ovako raznolik program zaslužuju da ih pohvalimo. Zahvaljujemo se KUD-u „Jedinstvo“ i plesnoj skupini „Korak po korak“ koji su svojim nastupom uljepšali ovu školsku svečanost.

Zbor pjeva božićne pjesme.

Dovršavanje i uljepšavanje radova

Na aukciji je bilo odlično raspoloženje, a sve fotografije su prodane!

DAN OŠ „Blatine – Škrape“

Prihod ostvaren na izložbi poslužit će za uljepšavanje škole i kupnju knjiga za školsku knjižnicu.

Ove godine se školska priredba održala 20. svibnja. Priredba je zapravo pretvorena u prodajnu izložbu dječjih radova. U atriju je svaki pojedini razred imao svoj štand prepun radova. Roditelji, prijatelji, susjedi i poznanici učenika - svi su se našli u našem školskom atriju. Reakcije na izložene predmete bile su izrazito pozitivne. Trud naših učenika i njihovih nastavnika je bio prepoznat.

Voditelji kratkog svečanog programa su bili Luka Mijalković, učenik 7.a i Petra Savanović, učenica 5. b razreda, te sedmašice Marija Galić i Matea Roglič. Najviše pažnje je svakako izazvala dobrotvorna aukcija fotografija talentirane učenice 7.c, Sare Medak. Prihod ostvaren na izložbi poslužit će za uljepšavanje škole i kupnju knjiga za školsku knjižnicu. Bila je jako popularna i humanitarna lutrija koju su organizirali učenici 8.b razreda. Listići prodavani po simboličnoj cijeni su trima sretnicima donijeli nagrade.

Priredba se pokazala iznimno uspješnom pa takve događaje želimo ponoviti u godinama koje slijede.

Toni Maleš, 8.b

*Otvaranje izložbe za Dan škole
O moru i Dalmaciji je riječ pa smo izdvojili nekoliko stihova A. Dedića*

Proljetna izložba

U utorak i srijedu, 30. i 31. ožujka 2010. u atriju naše škole bila je postavljena izložba učeničkih radova na temu Uskrsa i proljeća

Prvaši i drugaši su izradili prekrasne čestitke i šarene pisanice kojima su napunili košare. Trećaši i četvrtaši su izrađivali papirnato cvijeće koje je složeno u raznobojne proljetne buketiće. Napravili su još uskršnje čestitke u obliku pisanica te slike cvijeća od kolaža. Kolaže su uokvirili kartonskim okvirima također vlastite izrade. S djecom su se u pripremanju ove izložbe udružile sve učiteljice, učitelji i stručni suradnici. Bilo je zaista zabavno, a na kraju su djeca ponosno izložila svoje radove. Otvaranje je započelo prvoga dana izložbe u 11 sati kratkim svečanim programom koji su pripremili naši najmlađi učenici.

Pozvani su bili roditelji, djedovi, bake i ostali zainteresirani. S veseljem prenosimo da je raspoloženje bilo odlično, a radovi su vrlo brzo bili rasprodani. Sredstva prikupljena od ove izložbe i izložbe za Dan škole omogućila su kupnju najpotrebnijih naslova školske lektire. Zahvaljujemo roditeljima na odazivu i veselimo se svakom napretku koji zajedno ostvarimo u školi za dobrobit djece.

OTKRIJTE SVOJ instrument

Naš se atrij 5. svibnja 2010. pretvorio u pravu glazbenu radionicu. U njemu su se prelijevali razni zvukovi, od dječjeg pljeskanja i pucketanja prstićima do melodija odsviranih na pravim glazbenim instrumentima.

Naime, toga smo dana ugostili profesore Privatne osnovne glazbene škole „Boris Papandopulo“. Sa sobom su ponijeli klavijature (klavir), violinu, flautu, klarinet i instrument koji je posebno zainteresirao učenike – bubnjeve. Svi su ih željeli isprobati!

Namjera ovoga susreta i prezentacije glazbenih instrumenata je bila da djeca čuju, vide i zainteresiraju se za pojedine instrumente kako bi se i sami u budućnosti htjeli baviti glazbom. Poznato je da je glazba i te kako kreativna, plemenita pa i

ljekovita aktivnost koju je doista vrijedno približiti djeci i omogućiti im da je i sami stvaraju.

Zato su se profesori glazbene škole uputili u osnovne škole gdje učenicima nižih razreda omogućuju prve kontakte sa svijetom glazbenih instrumenata. Tako ih žele zainteresirati i pomoći im da primijete i „otkriju svoj instrument“. Zato su organizirali Dane otvorenih vrata u glazbenoj školi. Djeca su sa svojim roditeljima mogla doći po informacije o upisu u glazbenu školu, vidjeti pa čak i isprobati različite glazbene instrumente.

Ovo je prilika da pohvalimo ovakav način približavanja glazbe djeci. Djeca su uživala, pjevala i već na ovom kratkom susretu ponešto naučila o glazbenim instrumentima.

Uredništvo

Prstići i dlanovi poslužili su za sviranje.

Djeca isprobavaju instrumente.

Frederic Chopin

200. godišnjica

Napravile:
Martina Mladina, Anita Katić
i Sandra Miličević

2010. godine obilježava se 200 godina od rođenja velikog poljskog skladatelja Frédéric-François Chopina (1810. – 1849.), koji je veći dio svoga života proveo u Parizu. Za njegove poloneze i mazurke kažu da su glazbeni spomenik Poljske.

http://commons.wikimedia.org/wiki/File:Delacroix_chopin.jpg

U Varšavi se već od siječnja obilježava 200. obljetnica rođenja ovoga iznimnoga skladatelja, a slijede i brojne priredbe tijekom cijele godine. Kako navodi članak na web adresi <http://www.dulist.hr/content/view/7954/173/> i u Parizu će koncertna sezona klavirskih recitala biti posvećena tom velikom skladatelju i pijanisti, a svakako će i ostali svjetski centri koncertima obilježiti tu značajnu godišnjicu.

Frederic Chopin rodio se 1. ožujka 1810. godine u Żelazowej Woli u Poljskoj, a umro je u 39. godini, 17. listopada 1849. godine u Parizu.

Rano djetinjstvo proveo je u domovini, a u mladosti je boravio u Beču, Berlinu i Dresdenu. Njegova majka, Poljakinja, bila je glazbeno nadarena - svirala je klavir i pjevala pa je sinu bila uzor.

Chopin je bio poljski pijanist i skladatelj. U vremenima nacionalnog stradanja njegova je glazba za Poljake imala posebno domoljubno značenje. Kao dvadesetogodišnjak je napustio svoju domovinu noseći za sobom grumen rodne zemlje, kao da je slutio da se više nikada neće u nju vratiti.

U njegov život ušla je francuska spisateljica George Sand što je publici pariških salona bilo zanimljivo. Koncerti i poduke sviranja bile su jedini izvori njegovih prihoda. Oni nisu bili naročito veliki.

Chopin je pripadao razdoblju romantizma. U glazbi je bio jedinstven kao pijanist i izvođač vlastitih djela. Njegova glazba odlikuje se bogatstvom i zanimljivošću ritma i

posebnim žarom melodijske linije. Kao pijanist svoju savršenu tehniku i virtuoзитet stavlja u službu poetskog izražaja. Posljednja Chopinova skladba bila je jedna mazurka. Njegova glazba trajno živi i oduševljava brojne slušatelje. Od svih velikih stvaratelja instrumentalne glazbe on i danas ima najrašireniji krug publike. Njegova djela nalaze iskren i dubok odjek u srcu slušatelja, čak i glazbeno neobrazovanog.

Tuberkuloza pluća koja ga je izjedala u mladosti, uzrokovala je njegovu preranu smrt. Njegovi posmrtni ostaci sahranjeni su u Parizu s onim istim grumenom poljske zemlje koji je ponio i čuvao do smrti, a srce, koje je uvijek kucalo za Poljsku, bilo je po njegovoj želji preneseno u Varšavu i ugrađeno u stup varšavske crkve.

Poljski parlament je 2010. godinu proglasio „Chopinovom godinom“ u kojoj se obilježava 200. godišnjica rođenja ovoga osebnjoga umjetnika.

Poznata djela:

- Revolucionarna etida
- Fantazija improvizacija
- 1. i 3. balada
- poloneze op. 44 i op. 53
- Poloneza brillante
- Valcer op. 69
- Veliki briljantini valcer
- Minutni valcer
- etide op. 10, br. 8, 10, 11, 12; br. 4, 7, 11, 12.
- nokturna
- Rondo za klavir i orkestar
- preludiji op. 28, br. 15, 16 i 24
- mazurke
- Trois ecossaises

Jedina fotografija Frédéric Chopina
http://hr.wikipedia.org/wiki/Fr%C3%A9d%C3%A9ric_Chopin

UPOZNAJEM SVOJ GRAD

*Večeras u gradu
Rimljana i Avara
Ja mislim na sudbinu
tajanstvenog cara,*

...

*tako se vratio i on, da
starost proživi
u sjeni rodni brda
kraj šuma mora,
gdje smo veliki
u samoći,
tako se vratio zemlji
djetinjstva i ljepote
sagradio palaču
u skladu
s veličanstvom mora,
što pjeva sve pjesme
i daje živote.*

*Fran Alfirević,
dijelovi pjesme "Split"*

U sklopu projekta „Moj grad Split“ djeca uče o svom gradu te će se na tu temu izlagati radovi učenika kroz cijelu školsku godinu. Učenici drugih, trećih i četvrtih razreda su sa svojim učiteljicama i učiteljima učili iz knjiga, časopisa i drugih izvora i tako se pripremali za obilazak svoga grada. Udruga turističkih vodiča u veljači nam je omogućila besplatno stručno vođenje po povijesnoj gradskoj jezgri. Tom prilikom ste između ostalih osnovaca i grupa turista mogli vidjeti i naše učenike koji oduševljeno upijaju znanja o svome gradu. Naravno, moramo se pohvaliti da su podosta o tome već znali. Ovo je bila odlična prilika da se znanja ponove, utvrde i nadopune tim više jer ono što doživimo pamtimo duže.

Potaknuti obilaskom gradske jezgre učenici trećih i četvrtih razreda crtali su i pisali na temu *Dioklecijanova palača mi priča*, a u knjižnici su uredili zabilješke i fotografije „s terena“ te sve lijepo predstavili na panoima u atriju škole. Da bismo provjerili usvojena znanja i još ponešto naučili, u knjižnici su održane kviz-prezentacije nazvane (U)POZNAJEM SVOJ GRAD. Na kraju smo zaključili - što više znamo o svom gradu to ga više volimo, zato ćemo učiti i dalje.

Razgledavanje grada

Na Rivi nas je dočekala teta Vesna. Ona je bila naš vodič. Tek što se predstavila, odmah je počelo predavanje i obilazak grada – dir po Rivi, podrumi...

Saznala sam da su se na Sustjepanu, koji se vidi s Rive, pokapali stari Splićani. Saznali smo i neke ružne stvari. Dioklecijan nije bio vjernik. Naredio je da sv. Duju muče. Svašta smo još saznali. Naprimjer, u prošlosti ljudi nisu masline, grožđe i druge plodove mljeli na današnje strojeve. Tada su strojevi bili od kamena. Vidjeli smo ih u podrumu. Ljudi su prije bacali sav otpad u podrum. Taj otpad se tek prije šezdesetak godina počeo čistiti, ali nije očišćen u potpunosti. Prošli smo kroz Zlatna vrata gdje smo saznali da su svi koji su htjeli osvojiti Dioklecijanovu palaču morali proći kroz obrambena vrata. To nije nikom uspjelo pa ni Turcima.

Ubrzo je naš je izlet završio, a mi sretni s puno više znanja krenuli u školu.
Viktoria Pavlovski, 4.b

Dioklecijanova palača mi priča...

U srijedu, 20. 1. 2010. s razredom smo išli u obilazak Splita da ga bolje upoznamo. Kad smo izašli iz autobusa, na Rivi nas je dočekala teta Vesna, naš vodič.

Nakon što smo se upoznali otišli smo u podrum cara Dioklecijana. U podrumima smo vidjeli kako je izgledalo u to doba. Vidjeli smo i stare grobove i sfinge bez glave.

Zatim smo otišli u katedralu sv. Duje. Ondje smo vidjeli vrata s prikazima Isusovog života i zid debljine 2.5 metra. Otišli smo do Jupiterovog hrama kojega je izgradio car Dioklecijan jer je vjerovao da je on Bog Jupiter. Palača je imala četiri velika ulaza. Teta Vesna nam je ispričala da bi se neprijatelji kad bi razvalili prva vrata našli među zidinama i vojnici bi ih mogli izgađati strijelama pa nitko nije uspio osvojiti palaču. Izlet mi se svidio i bilo mi je drago više naučiti o svom gradu.

Fedra Domljanović, 4.b

ŠTO SMO MOGLI VIDJETI S RIVE?

Oko palače je bilo 16 kula –vidjeli smo crtež koji prikazuje kako je izgledala palača prije 1700 godina. Sve do podruma je bilo more.

GOSPOĐA VESNA, NAŠ VODIČ SVAŠTA NAM JE ZANIMLJIVO ISPRIČALA:

Doznali smo da su u vrijeme prije Krista na Marjanu živjeli Iliri.

Stari Rimljani su se bavili vinogradarstvom, maslinarstvom...

Solin je bio važan grad.

Dioklecijan je znao pisati i čitati.

U podrumima smo vidjeli kako je izgledala kovanica s likom cara Dioklecijana.

U podrumima smo vidjeli i kamenu prešu za ulje, kamene dijelove kanalizacijskih cijevi, tijelo kamene sfinge tj. njene ostatke, sarkofage u kakvima su se pokapali bogati ljudi.

U podrumima je izložen kip (bista) cara.

Ispod Palače dopire more. U bunar s morem smo ubacili kovanice jer neki tvrde da je to za sreću.

4 glavna ulaza u Palaču su nazvana: Mjedena vrata, Zlatna vrata, Srebrna i Željezna.

Peristil je centar Dioklecijanove palače.

Split je star oko 1700. g. Varoš je nastariji dio Splita jer se grad iz palače najprije širio prema zapadu.

Iznad podruma je cijeli grad.

Pijemo vodu iz rijeke Jadro.

Kad s Rive pogledate prema Marjanu ugledat ćete crkvu sv. Frane. Rečeno nam je da je u njoj grob splitskog pjesnika i književnika - Marka Marulića.

Na drugom kraju pogled su nam privukli jarboli jahti u ACI-jevoj marini. Pogledavši iznad jarbola desno uočavamo šumicu Sustipan. Doznali smo da je tu bilo staro splitsko groblje.

Marjan, naš ponos, važno se uzdiže nad gradom. Pogledavši prema crkvi sv. Frane uočit ćete ga sasvim lako.

Prošli smo kroz puno uskih prolaza i usput vidjeli kip cara Dioklecijana, zlatnu carevu kovanicu, kamenu kadu, kamenicu i još puno lijepih kamenih stvari.

Roko Srdanović, 4.b

Saznali smo da je Dioklecijan mislio da je bog, zato je izgradio Jupiterov hram.

Josip Vidović, 4.b

Otišli smo u podrum. Unutra je bilo mračno kao da je noć. Zasnijetlila je kovanica. Bila je prekrasna. Na njoj je bio uklesan lik cara Dioklecijana. U podrumu je bilo svega. Osjećala sam se čudno, nekako zamišljeno.

Jadranka Milinković, 4.b

Katedrala sv. Duje je prekrasna. Vodič nam je rekao da se u kutiji nalazi jedan dio sv. Duje. Na Peristilu je nekad bilo 12 sfingi. Prošli smo najužom ulicom „Pusti me da prođem“.

Anamaria Kedžo, 4.b

Što smo naučili o sv. Duju i katedrali

- Dvije kapele sv. Duje stare su 350 godina.
- Sv. Duje bio je propovjednik. U Saloni su pronađene njegove kosti.
- 312. godine Dioklecijan se dao pokopati u mauzolej (danas katedrala).
- Ivan Pavao II. molio se u crkvi svetoga Duje.
- Prije 150 godina se zabranilo pokopati u crkvama.

- Prije otprilike 300 godina sagrađen je kor.
- Sv. Anastazije (Staš), sv. Kuzma, sv. Damjan i sv. Duje su zaštitnici grada Splita.
- Barokni oltar je star 360 godina.
- Vrata na ulazu u crkvu sv. Duje su od orahovine. Napravio ih je naš poznati kipar Andrija Buvina.
- Jupiterov hram je postao krstionica sv. Ivana.

Što smo još čuli od vodiča prilikom obilaska grada:

- Sfinga stara preko 3500 godina je iz Egipta.
- Sunčani sat je star 500 godina.
- Grgur Ninski je bio biskup. Ivan Meštrović je napravio kip Grgura Ninskoga.

Dioklecijanova palača mi priča...

Išli smo u obilazak grada. Ušli smo u podrumu cara Dioklecijana. U prvoj prostoriji su bili veliki stupovi poput najvećega diva. Nije im bilo kraja. Bio sam oduševljen i sretan jer dosad nisam bio u tim podrumima. Prepuno je velikih kamenih „kocaka“ s Brača. Vidio sam i kameni sarkofag. Razmišljao sam kako je njima bilo u to leći.

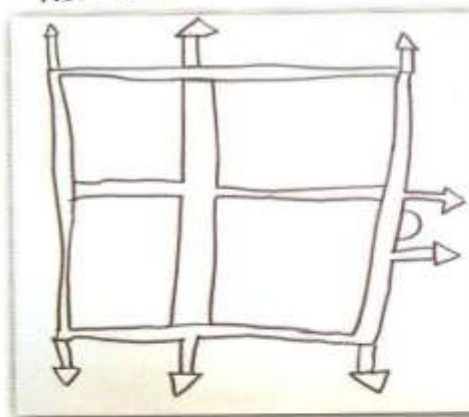
Poslije smo otišli u katedralu sv. Duje. Tamo su nam pokazali klupu gdje je klečao papa Ivan Pavao II. Ja sam isto kleknuo i pomolio se. Bili smo ispred Jupiterovog hrama. Tamo je jedna sfinga bez glave. Čuo sam da su mnogi ljudi vjerovali u toga Jupitera. Na kraju smo prošetali do Zlatnih vrata kroz koja su svi ulazili za vrijeme cara Dioklecijana. Naučio sam i da je Split grad star 1700 godina.

Zasramio sam se koliko toga nisam znao pa sam na povratku bio sretan što sam toliko saznao o našem predivnom gradu.

Duje Mimica, 4.b

Korina Čović, 4.b

Petar Čokolić, 3. b

Jadranka Milinković, 4.b

Paola Mladinić, 1. a

Razglednica i poziv prijatelju iz dalekoga kraja

Moja draga prijateljice!
Pokazat ću ti Dioklecijanovu palaču, Spaladium Arenu, Pjacu...
Vidit ćeš Zlatna, Željezna, Srebrna i Brončana vrata. Odvest
ću te u kino i na Rivu. Jist ćemo sladoled i guštati. Vidit ćemo
brodogradilište. Svašta ću ti pokazati. Moja prijateljice, meni ti je
moj grad nlijpsi i sve to samo da nema puno smeća okolo i zalipljenih
žvaka.

Pozdravlja te prijateljica Lea Čelan iz SPLITA!

Pismo prijatelju

Moj dragi prijatelju, za mene je moj grad najljipji. Jedino mi se ne sviđa
ča ne pada snig. Da mogu, prominija bi i neku dicu i naučija bi ih da
ne razbijaju školske pouistre. Odveja bi te na Rivu pa bi pojili sladoled.
Nakon toga bi ti pokaza Dioklecijanovu palaču koja je sagrađena prije
1700 godina. Pokaza bi ti Peristil, Vestibul, Zlatna, Brončana, Srebrna
i Željezna vrata. Odveja bi te i na Poljud. Išli bi u Spaladium Arenu, a
mogli bi i na utakmicu gledati Ajduka, a kada obidemo cili grad igrat ćemo
na balun isprid zgrade.

Pozdravlja te Roko Uzelac iz Splita!

Pozivam prijateljicu u svoj grad
Moj se grad smistija ispod Marjana. Nasta je doseljavanjem
judi iz Salone. Dobija je ime po brnistri. Vidit ćeš
Dioklecijanovu palaču. Šetat ćemo Vestibulom. Rolat ćemo
po Marjanu. Povest ću te na Poljud pa ćeš vidit kako ja
trčin. Gledat ćemo picigin na Bačvicama. Čitat ćemo u
knjižnici Marka Marulića.

Lea Gabrilo, 3.b

Pozivam prijateljicu u svoj grad
Odvest ću te u Dioklecijanove podrumu da kupimo
suvanine. Vidit ćeš spjingu, egipatske stupove,
Vestibul i još kreato toga. Odvest ću te u Spaladium
Arenu i na Poljud da vidiš prvakinju Hrvatske u
gimnastici. Pokazat ću ti i sve svoje medalje. Ić ćemo
popit sok, pokazat ću ti naše plaže i čisto more.
Rado bi ti ja, moja prijateljice, prominila da ne
zagađuju prirodu, da se ne puši i da ne bude zločestih
ljudi u Splitu. Onda bi bilo još lipše.

Marieta Marinović, 3. b

Moj dragi prijatelju!

Dodeš li u Split odvest ću te na Marjan i vidit ćeš
odezgor Split. Vidit ćemo lipu borovu šumu. Prošetat
ću te po Rivu. Ići ćemo na Peristil i u Etnografski
muzej. Vidit ćemo stare nošnje. Otić ćemo u Jokera.
Možda vidimo i gradonačelnika.

Bartul Simeonov, 3. b

Županijsko natjecanje iz njemačkoga jezika u našoj školi

Priredba za dobrodošlicu

U OŠ „Blatine-Škrape“ 4. 3. 2010. održano je Županijsko natjecanje iz njemačkoga jezika. Prije samoga početka natjecanja upriličena je mala svečanost za sve prisutne.

Priredba je započela našom himnom na koju su svi ustali i stajali mirno i uspravno. Nakon himne uslijedili su topli pozdravi našega ravnatelja koji je svima zaželio dobrodošlicu. Zatim su se redali izvođači. Prvi su nastupili učenici 5.b razreda koji su recitali pjesmicu Freundseharft (prijateljstvo) na njemačkom, naravno, a zatim je nastupio učenik 4. razreda, Ante Čeko. On je odlično recitirao. Priredbu su uveličale i učenice srednje škole iz Segeta Donjeg. Otpjevale su tri prekrasne pjesme. Te pjesme su mi se najviše sviđele, a k tome su i sve točno otpjevale. Voljela bih da su bile još glasnije.

Bilo je odlično pa pretpostavljam da je svima koji su gledali i sudjelovali bilo ugodno.

Kad je priredba završila, došlo je vrijeme i za natjecanje. Zbog toga su se ovdje zapravo i okupili. Natjecali su se učenici iz svih škola naše županije. Nadam se da su bili uspješni.

Čestitke svima koji su sudjelovali, pogotovo onima koji su postigli odlične rezultate.

Edna Mašić, 5. b

Natjecanje iz njemačkoga jezika

Marin Ogorevc, 8. c

ODBOJKA

Na Državno prvenstvo u mini košarci u Ivanić Grad krenuli smo 5. 4. 2010. Stigli smo navečer, večerali i odmah otišli na spavanje kako bismo sutra bili odmorni i spremni za igru.

Ujutro, došavši u dvoranu ugledali smo mnoge „jake“ ekipe. Iako je bilo vrlo teško, sve s kojima smo igrale do ručka, uspjele smo pobijediti. Ručale smo u učeničkom domu, a zatim se malo odmorile jer smo nakon ručka imale još dvije utakmice. Opet smo pobijedile. Sljedeći dan igralo se četvrtfinale, polufinale i finale. U četvrt finalu smo igrale protiv cura iz Dubrave te smo dobile i tu utakmicu. U polufinalu smo pobijedile ekipu iz Sinja. Stigle smo do finala i pobijedile cure iz Pazina. Dobile smo zlatne medalje i pehar.

Tako je Split 1700 postao prvak države. Uz to smo se odlično zabavile, stekle nova prijateljstva i prepune dojmova vratile se kući, u Split. Cijelim smo putem pjevale i veselile se. Bilo je prekrasno, nezaboravno, a moja će me zlatna medalja uvijek podsjećati na veliki uspjeh koji smo postigle.

Dora Istenić, 6.a

Odbojkaški klub

Rukometna ekipa naše škole bila je uspješna na gradskim natjecanjima.

Naši rezultati na županijskim natjecanjima

S veseljem pohvaljujemo naše učenike koji su sudjelovali na županijskim natjecanjima iz različitih predmeta i postigli zavidne rezultate. Na Županijskom natjecanju iz hrvatskog jezika učenice 7. razreda postigle su sljedeće rezultate:

1. mjesto Ana Stipić

2. mjesto Kristina Vrekalo

10. mjesto Katarina Sedej

Mentorica je nastavnica Filka Žilić.

Na Županijskom natjecanju iz engleskog jezika učenici 8. razreda postigli su sljedeće rezultate:

6. mjesto Marin Ogorevc

7. mjesto Tin Paro

Mentorica učenika je nastavnica Fani Domljanović Britvić.

Na Županijskom natjecanju iz njemačkog jezika učenik 8. razreda, **Tin Paro osvojio je**

2. mjesto. Mentorica učenika je nastavnica Zdenka Buljubašić.

Na Županijskom natjecanju iz matematike postignuti su sljedeći rezultati:

1. mjesto Leon Čatipović, 8. razred – Učenik je pohvaljen na Državnom natjecanju.

7. mjesto Roko Dumanić, 6. razred – Učenik je sudjelovao na Regionalnom natjecanju koje je najviša razina za taj uzrast.

10. mjesto Viktor Vegan, 6. razred

11. mjesto Tomislav Žuvela, 6. razred **Mentorica učenika je nastavnica Mirjana Blažević.**

Na Županijskom natjecanju iz biologije **2. mjesto pripalo je Luki Mijalkoviću, učeniku**

7. razreda kojemu je **mentorica nastavnica Gordana Rajčić, a 7. mjesto među**

osmašima osvojio je Marin Ogorevc pod mentorstvom nastavnice Joške Dunatov.

Na Županijskom natjecanju iz kemije učenici 8. razreda postigli su sljedeće rezultate:

Marin Ogorevc, 1. mjesto – učenik je

sudjelovao na Državnom natjecanju

Leon Čatipović, 2. mjesto

Mate Begić, 4. mjesto

Učenik 7. razreda **Luka Mijalković osvojio je 2. mjesto.**

Njihova mentorica je nastavnica Ariana Marović.

Čestitamo učenicima i njihovim mentorima te pohvaljujemo sve ostale koji su sudjelovali na natjecanjima!

ŠPORTSKI USPJESI

3. mjesto u SKIJANJU u Gradu Splitu osvojila je ženska ekipa, i to učenice: **Tina Lukić, Dora Tomić i Klara Matas.** U **ŠPORTSKOJ GIMNASTICI** učenicama naše škole (**Petri i Ani Brkljačić, Marijeti Marinović, Sari Kulić i Luciji Turk**) pripalo je također **3. mjesto** baš kao i muškoj ekipi na Jesenskom krosu.

3. mjesto je osvojila i nogometna momčad (kapetan – **Tomislav Dumanić**). Na gradskom natjecanju u rukometu naši su učenici bili **1. dok su na Županijskom natjecanju osvojili 3. mjesto** (kapetan – **Mirko Nikolić**).

Učenica **Tanja Rastović osvojila je 2. mjesto** na Svjetskom prvenstvu u tekvandou.

Sličice s putovanja u Egipat i Meksiko

Tanja Rastović, učenica 8.a razreda naše škole je osvojila 2. mjesto na Svjetskom prvenstvu u tekvandu 2010. godine. Povodom toga natjecanja putovala je u Egipat i Meksiko. Da bi nam dočarala ponešto od onoga što je imala priliku vidjeti, poslužit će provjerena metoda – foto album s popratnim zabilješkama. Uživajte!

Kuće su često okružene velikim vrtovima. Zanimljivo je bilo vidjeti kuću u izgradnji čiji vrt je već bio uređen.

Plaže su pješčane, duga i plaća se ulaz.

Trebate prijevoz? Bicikli i motori su za iznajmljivanje.

Vrlo posjećeni zoološki vrt u Egiptu

U pozadini se granice.

Nil i Kairo iz aviona

Zračna luka u Meksiku

Golf

Otvaranje svjetskog prvenstva

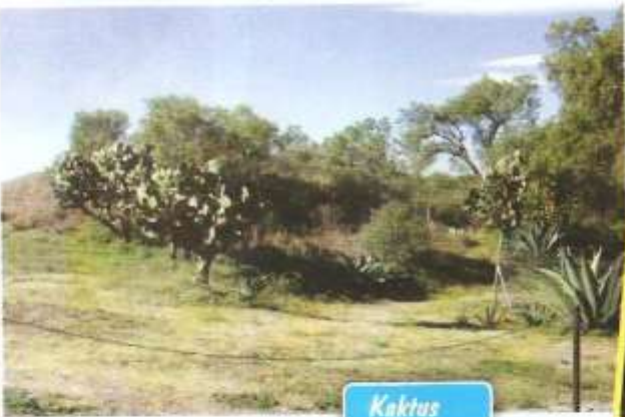
Raskošni ples na otvaranju

Meksiko: Piramida Suncu i Mjesecu

Ostaci starih civilizacija

Kaktus

Crkve i u prirodi izgledaju nakrivljeno.

Ono nije majzda skakavaca, to je taxi služba u Mexiku.

Unutrašnjost Parlamenta u Meksiku

Oni koji prate sapunice mogli su primijetiti da se u ovom zdanju vjenčala Marichuy.

Unutrašnjost crkve

Prostor za tradicionalnu igru - trebalo je kukom ubaciti tešku loptu kroz obruč. U davna doba pobjednici su bili žrtvovani.

Ravnatelj i Tanjin 8.a dočekali su je na aerodromu.

Tanjina putovanja neka vam posluže kao poticaj da budete uporni u onome što radite. Trud se kad-tad isplati. Tanji od srca čestitamo i želimo joj još puno uspjeha.
Uredništvo

LUKA BUGARIN

DVOSTRUKI VICEPRVAK EUROPE U TEKVANDOU

Luka ima četrnaest godina i ide u 8.b razred. S njim smo porazgovarale jedne hladne siječanjske večeri prije treninga koji Luka očito rijetko propušta. Tome u prilog govore rezultati ostvareni na natjecanjima.

S obzirom da se radi o učeniku naše škole odmah smo ga priupitale o školskim rezultatima i to sasvim maštovitim pitanjem:

-S koliko prolaziš?!

Luka: Prosjek mi je 4.5, znači odličan. Vjerujem da uvijek može bolje iako se trudim izvući maksimum od sebe.

Novinar: Kada si počeo trenirati i zašto baš tekvando?

Luka: Čim smo u školi doznali da je na Blatinama osnovan klub „Marjan“, mnogi su se moji prijatelji upisali, pa i ja. Treniram već sedam godina.

Novinar: Poznato nam je da postižeš izvrsne rezultate. Jesu li ti neki posebno dragi?

Luka: Jako sam ponosan na to što sam dvostruki viceprvak Europe (2007. i 2009.). Trostruki sam prvak države: 2006. tehnički prvak (forme), 2007. u kategoriji do 33 kg, 2009. u kategoriji do 41 kg. Bio sam prvak u Austriji i Njemačkoj, a sudjelovao sam i na još nekim međunarodnim natjecanjima.

Novinar: Kako doživljavaš poraz, a kako pobjedu?

Luka: Pobjedu, naravno, odlično, a poraz malo teže, ali uz podršku svoje obitelji, trenera Veljka Laure i Tonija Tomasa i prijatelja, podignem glavu, krenem dalje, više se trudim biti bolji i opravdati ukazano povjerenje ljudi oko sebe.

Novinar: Većina boraca skida kilograme za odgovarajuću kategoriju. Imaš li ti sličnih iskustava i koliko često treniraš?

Luka: Nisam imao većih problema s održavanjem težine. Treniram svaki dan dva puta. Kada su veća natjecanja, tada i češće.

Novinar: Tko te najviše podržava?

Luka: Treneri, naravno moji roditelji, prijatelji i moja razrednica Tatjana Alduk koja uvijek ima razumijevanja.

Novinar: Nadam se da ipak imaš slobodnog vremena. Kako ga provodiš?

Luka: Iako sam poprilično zauzet, uvijek se nađe slobodnog vremena za prijatelje.

Novinar: S kim se najčešće družiš?

Luka: Sa svima sam uglavnom dobar, ali najviše vremena provodim s Tonijem Kanaetom, Pierom Marićem, Lovrom Brečićem, Tanjom Rastović, Dorom Podrug i Mirtom Sinobad.

Novinar: Što te opušta?

Luka: More, pjesma i dobar film.

Novinar: Voliš li školu?

Luka: To je isto kao da ja vas pitam volite li hranu?! Neka jela voliš više, neka manje, ali koliko zdravo jedeš takav će biti tvoj organizam. Meni su npr. najdraži predmeti oni koji mi teže idu jer mi daju dodatnu motivaciju da uložim trud.

Novinar: Je li ti se događalo da se zasitiš treniranja i pomisliš odustati?

Luka: Nikada nisam osjetio zasićenje ovim sportom jer je to ono što zaista volim. Bilo je i teških dana, ali što te ne slomi, to te ojača.

Novinar: Da moraš, kako bi kratko opisao samoga sebe?

Luka: Jako sam uporan i sve što radim, radim sa srcem i s puno ljubavi.

Novinar: Gdje se vidiš u budućnosti?

Luka: Vjerujem, na najvišoj stepenici pobjedničkog postolja.

Novinar: Imaš li neki moto koji te gura dalje?

Luka: Preko trnja do zvijezda.

Novinar: Ovo je pitanje za sve znatiželjnice. Imaš li curu ?

Luka: Trenutno ne.

Novinar: Kao dobar učenik i dobar sportaš možda možeš preporučiti neku tzv. formulu za dobar uspjeh ili barem objasniti vršnjacima, i drugim mladim ljudima, što to čovjek dobiva od vrijednog rada.

Luka: Bavljenje sportom ti daje zadovoljstvo, tamo upoznaješ mnoge prijatelje. Sport te čini odgovornim prema sebi i drugima. Svojom upornošću i ustrajnim radom pružaš uzor mladima od sebe, a svojom humanošću i žrtvom doprinosiš sebi i cijelom društvu.

Oni koji su pronašli zdrav i smislen način korištenja slobodnog vremena mogu doista biti uzor mladima, a ponekad i starijima. Jer nikad nije kasno izabrati dobar put. Zato vam preporučujemo da i sami razmislite o nekom sportu.

**Barbara Šundov i
Petra Savanović, 5.b**

Učiti o pravima i dužnostima i učiti se toleranciji

U Godišnjem planu i programu za 2009./2010. godinu kao prioritetno područje unaprijeđenja istaknut je odnos učenika prema drugim učenicima. Cilj je zapravo da se poveća tolerancija među učenicima, tj. da nauče prihvaćati različitosti kod drugih ljudi. Želimo kod učenika razviti vještinu kvalitetne komunikacije koja se temelji na prihvaćanju, poštovanju i razumijevanju drugih. U to ime, psihologinja Tamara Polegubić je na satima razredne zajednice organizirala različite radionice, a razvoj komunikacijskih vještina svakodnevno se potiče kroz različite aktivnosti u školi.

PRAVILIMA ŠTITIMO I TVOJA PRAVA – RADIONICA U KNJIŽNICI

Učenici se u knjižnici mogu pripremati za niz projekata koji se provode kroz nastavne i izvannastavne aktivnosti: pretraživati literaturu i mrežne izvore, koristiti računala za realizaciju pojedinih zadataka, izrađivati prezentacije, plakate, sadržaje za panoje, školski list... Takve aktivnosti se provode u dogovoru i suradnji s učiteljima i stručnim suradnicima.

Defektologinja škole Marijana Petričević i knjižničaraka Edita Perković provele su radionicu s učenicima 5.a i 5.b razreda na temu ljudskih prava. Djeca su zaključila da vrijedna pravila ne ugrožavaju ničiju slobodu, nego baš naprotiv. Kada netko poštuje pravila pa je tolerantan i pošten prema drugima, onda nisu ugrožena ničija prava, a onaj tko bira dobro ponašanje, na najbolji mogući način koristi svoju slobodu izbora. Tako je naveden niz primjera kada djeca imaju pravo reći HOĆU ili NE ĆU.

Evo ih nekoliko:

HOĆU pisati domaće zadaće!

NE ĆU nikoga vrijeđati!

NE ĆU se rugati! NE ĆU pušiti!

HOĆU pomoći prijatelju koji lošije uči!

HOĆU se veseliti životu!

NE ĆU ljutiti mamu! (...)

Panovi koji su postavljeni u atriju škole rezultat su ovoga druženja. Na njima možete pročitati niz ovakvih rečenica koje su napisala djeca. Kako je toga dana bio Dan planeta Zemlje, djeca su zaključila da i Zemlja ima svoja prava. Zato su na panou o ljudskim pravima pridodala i nekoliko prava Zemlje.

I. B.

Proučavanje Konverzije... i bilješke kao početak ozbiljnog rada

Pravima bilješke na zadani temu

Zemljiska kugla od plavog i zelenog trganog kolata

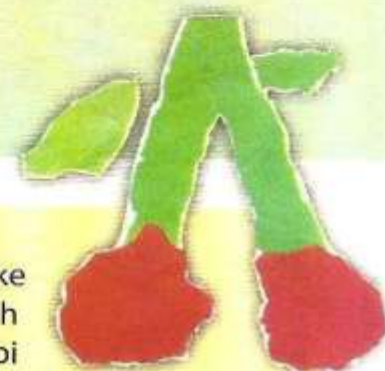
Tekstovi su spremni za izlaganje. Još dekoracija...

Zemlja ima svoja prava.

*Svako dijete
ima pravo na
sreću i ljubav!*

Upoznaj svoja prava da bi bio bolji prema sebi i prema drugima

Svi ljudi pa tako i djeca imaju PRAVA i DUŽNOSTI.

Sloboda znači da SMIJEM i MOGU izabrati dobro. Ta mogućnost izbora treba se oslanjati na RAZUM, TOLERANCIJU i ODGOVORNOST. Odgovornost mi daje pravo da donosim ispravne odluke. Slobodno mogu reći HOĆU! Slobodno mogu reći NE ĆU!

Mnogi ljudi nisu svjesni da pravilima štitimo i njihova prava. Zato smo s defektologinjom i knjižničarkom u okviru projekta „Tolerancija“ napravili radionicu o pravima ljudi, posebno djece, a razgovor nas je odveo sve do prava Zemlje pa smo i o tome napisali nekoliko rečenica za naš školski pano.

Ispeci pa reci!

Željeli smo pokazati ili podsjetiti odrasle i djecu na činjenicu da poštujući pravila štitimo i njih same iako mnogi pri spomenu pravila pomišljaju na „nepotrebne zabrane“ i unaprijed se znaju pobuniti. Za početak smo naučili da bi bilo važno uvažavati, saslušati i razmisliti. Djeca bi to rekla: „Ispeci pa reci“, što je sasvim ozbiljna uputa iako o tome možda niste dovoljno razmišljali. Sljedeći put se sjetite ove poslovice kad vam padne na pamet nekome reći nešto što bi ga moglo uvrijediti ili posramiti. Budete li često postupali prema ovoj poslovice, poštedit ćete neugodnih situacija i sebe i druge. Dobro je da postoji takvo pravilo jer i tebi će dobro doći kad netko drugi bude odgovorno promislio što će reći tebi ili tvojim prijateljima...

Što su to naša prava, a što su to naše dužnosti?

Najprije smo pročitali dijelove iz Konvencije o pravima djece, pregledali i komentirali plakat o dječjim pravima i dužnostima i dali se u ozbiljne razgovore prisjećajući se situacija iz svakodnevnog života, analizirali ih i predlagali svoje formulacije pravila. Na primjer, kad nam mama kaže: „Spremi svoje igračke na mjesto nakon igre.“

Je li naše pravo da ostavimo igračke razbacane ili je naša obaveza da ih pospremimo na mjesto!? Zašto bi uostalom to mama radila svaki put umjesto nas ako mi to doista možemo. Djeca ponekad ne znaju što su njihova prava, a što obveze.

Imamo npr. pravo na zdravstvenu skrb, obiteljsku ljubav, školovanje... Doista nam je žao što često čujemo o djeci koja nemaju te osnovne uvjete za sretno odrastanje. Na ekonomske i političke prilike u svijetu, mi kao djeca, teško da možemo utjecati, ali svatko od nas kao jedinka i posebno biće treba u svom malom svemiru djelovati najbolje što može. Taj naš svemir čine obitelj, prijatelji, škola... Tu učimo, rastemo, odgajamo se za život.

Trebamo saslušati starije osobe koje su odgovorne za nas i koje nas usmjeravaju da postupamo ispravno. Djeca nekad govore kako im učitelj nema pravo davati loše ocjene ili slično što ponekad začine i „zanimljivim psovka“.

Zapravo ne shvaćaju da je dobro za nas da nas se potiče na ispunjavanje obveza. Jer, u kakve ćemo se ljude pretvoriti ako dobivamo nagrade za neobavljen posao?!

Ne želimo da to ostane tek slovo na papiru, jer kada pričamo o dječjim pravima, nezaobilazna tema su nam i obveze koje imamo. **T r e b a m o** razmisliti o onome na što nas profesori ili roditelji upozoravaju.

Svaki cvjetić,
svaka travka,
svako biće
ima pravo
na rast.

Jer što je više onih koji će biti svjesni svojih dužnosti, to će manje biti onih čija se prava krše. Kad smo to shvatili postalo nam je jasno da su dužnosti i prava uistinu povezane. I da su mnoga pravila zapravo nužna, a ne nepotrebna.

Nasilje nije igra!

Neki ljudi ne znaju što su dječja prava, a neka djeca ne znaju što su njihova prava. Naše pravo je da se možemo igrati i smijati, ali ne smijemo biti neodgovorni i igrati se s tuđim osjećajima ili šaliti na ružan način. Ponekad je najslađa šala na svoj račun. To treba vježbati. Vjerujte, ruganje ili drugi oblici lošeg postupanja s drugom djecom su nasilje, a nasilje nije igra.

Sloboda nam daje pravo da izaberemo dobro!

Budite pametni i pronađite zabavu u prekrasnom svijetu koji vas okružuje: priroda, more, glazba, pomaganje vršnjacima u učenju, zdrave navike, čitanje, razgovaranje... Imate pravo na to!

Kada govorimo o pravima trebamo se pozabaviti SLOBODOM. Imati slobodu ne znači imati pravo raditi sve ono što nekome padne napamet. Uvođenje pravila ne ukida ničiju slobodu. Samo pomaže djeci i ljudima da izaberu ispravne postupke i ponašanja. Kako bismo

mi zapravo mogli definirati riječ „sloboda“ kad je to ozbiljno filozofsko pitanje.

Evo što smo mi zaključili: „SLOBODA JE BEZGRANIČNO VAŽNA MOGUĆNOST DA ODABEREMO DOBRO.“ Birajući dobro za sebe ispunjavamo dužnost prema sebi – ne ugrožavamo zdravlje, koristimo svoje vrijeme za učenje, igru, druženje i tako postajemo sve sretniji i samopouzdaniji. Birajući dobro ponašanje prema drugima poštujemo njihova prava, učimo se nenasilnom rješavanju problema i razvijamo se u odgovorne i razumne osobe.

Svijest, savjest i tolerancija

Kada govorimo o pravima, trebamo misliti na još neke pojmove tj. osobine koje uz to idu, npr. ODGOVORNOST. Kod ljudskih prava, i naravno dječjih, ne moramo se brinuti samo za sebe. Moramo biti svjesni da naše ponašanje utječe i na druge ljude. Svjesni i savjesni! Često se čuje jednostavno objašnjenje da nečije pravo seže do mjesta gdje počinje tuđe pravo. Dakle, nemamo pravo ugrožavati tuđa prava! TOLERANCIJA je jedna od najvažnijih osobina, a mogli bismo reći i vještina u životu. Vezano uz razvijanje i odgajanje tolerancije, sedmaši su učili o drugim kulturama i vjerama na satima povijesti, vjeronauka i geografije, a taj projekt je imao znakoviti naziv „Ljepota je u različitostima!“

Što su zapravo naša prava naučili smo tj. obnovili znanje u knjižnici na radionici o dječjim pravima s knjižničarkom i defektologinjom. Željeli smo malenima ali i onima velikima pokazati da svaki čovjek i svako dijete ima svoja prava.

Na kraju smo zaključili: „Nije dovoljno ne učiniti ništa loše, treba činiti dobro!“

Barbara Šundov, 5.b
Petra Savanović, 5.b

Voditeljice:

Edita Perković, knjižničaraka

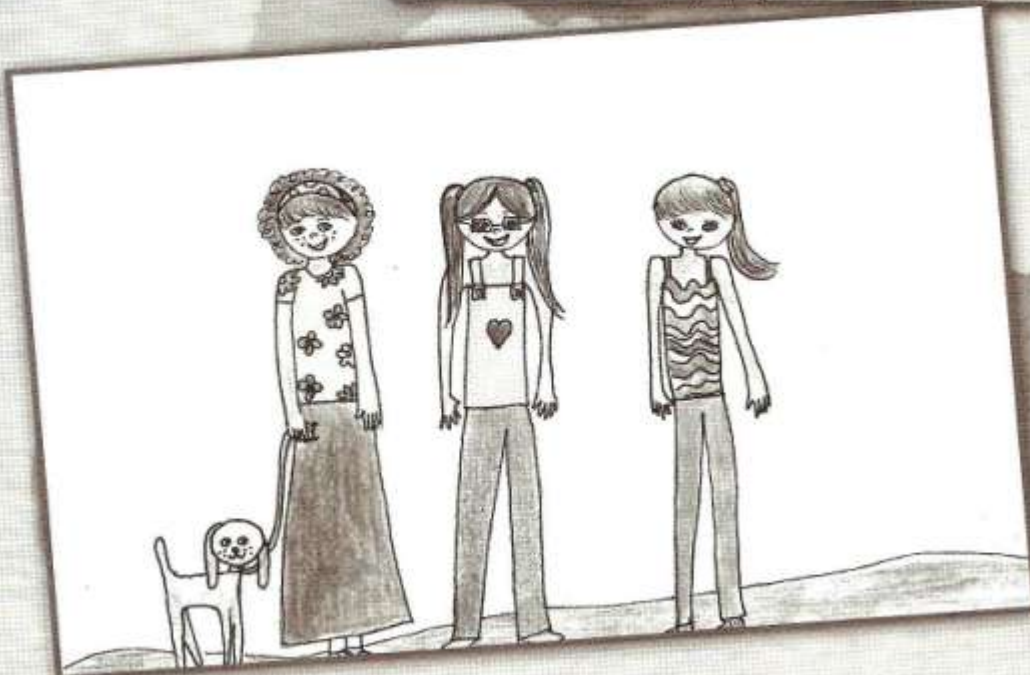
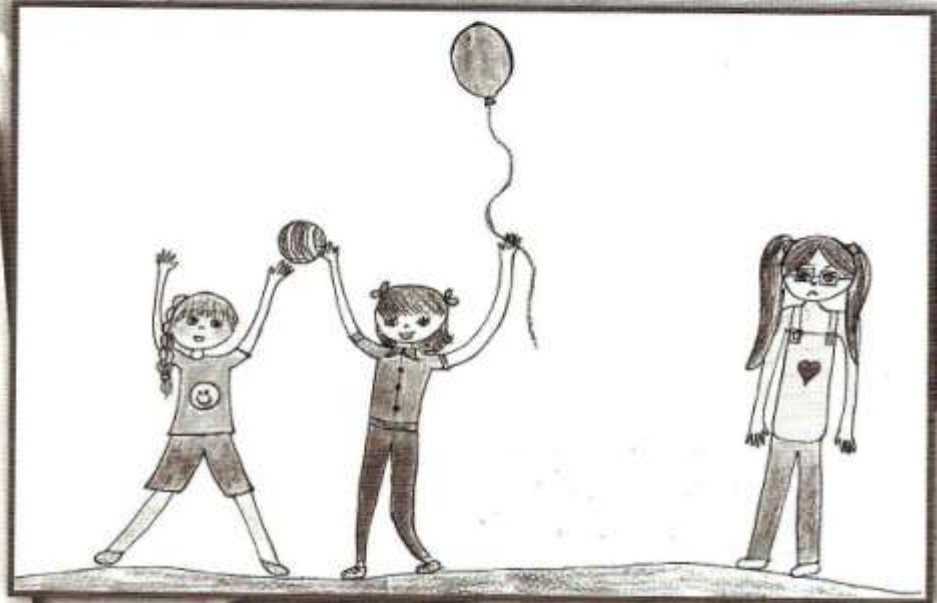
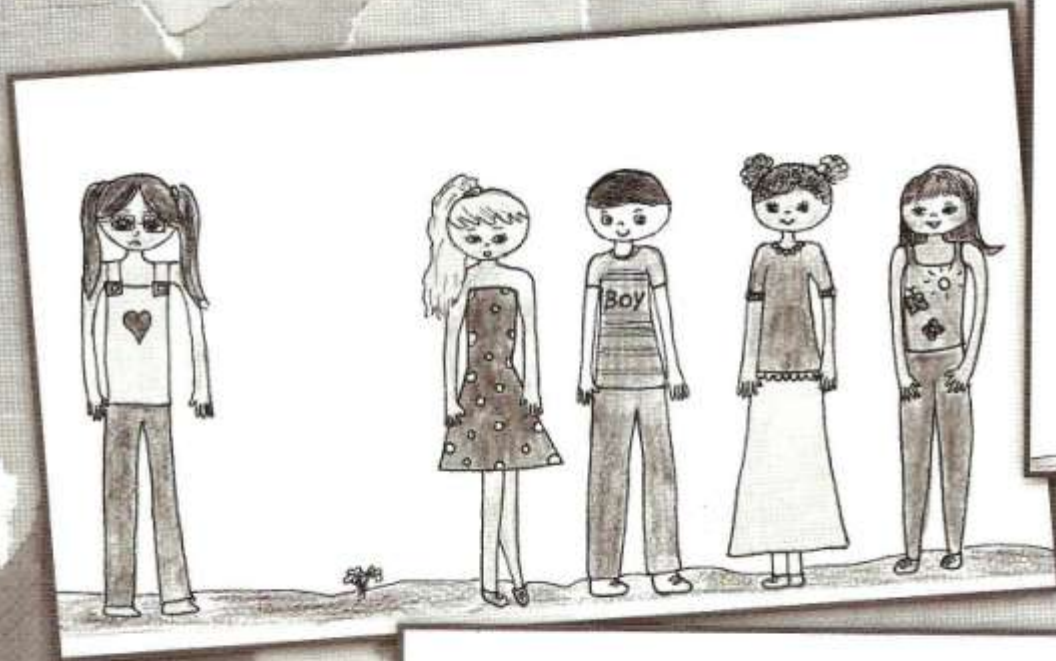
Marijana Petričević,
defektologinja

Pano o dječjim pravima

ZA SVAKOGA POSTOJI

PRIJATELJ

Svako dijete ima
pravo na druženje.

Karla Leko, 6.b

POSJET ŽIDOVSKOJ SINAGOGI U SPLITU

19. 2. 2010. realizirali smo projekt "Ljepota je u različitosti" i u dogovoru s nastavnicima vjeronauka, povijesti i geografije posjetili židovsku sinagogu u Splitu.

Splitska židovska općina jedna je od rijetkih koje neprekidno postoje već dva tisućljeća. Židovi su stigli u Dalmaciju s rimskim postrojbama i naselili se u Saloni. Nakon njezina pada, salonitanski su se Židovi, zajedno s ostalim sugrađanima, sklonili u Dioklecijanovu palaču među čvrste zidine. Budući da se Split iz carske palače pretvorio u grad, Židovi su u njemu zaposjeli jedan dio i pridonijeli njegovom formiranju. Prvi židovski kvart i sinagoga bili su u istočnim podrumima sve do velikog požara 1507. godine kada se sele u sjeverozapadni dio palače. Taj židovski kvart je bio s tri strane otvoren prema gradu, a naziva se get.

Početak 16. stoljeća broj Židova u Splitu se naglo povećao zahvaljujući doseljenicima iz Portugala i Španjolske. To je povećanje židovskog stanovništva doprinijelo osnivanju groblja 1573. godine. Nalazi se na istočnoj pošumljenoj padini Marjana, vidljivoj iz grada i s mora.

Tijekom 19. stoljeća istaknuti Židovi doprinijeli su razvoju gospodarstva, industrije i kulture u Splitu. Među njima najviše se iskazao Vid Morpurgo, hrvatski nakladnik, tiskar, bibliograf,

HOĆU UVAŽAVATI DRUGAČIJE KULTURE!

knjižničar i političar, značajan po osnivanju knjižare 1860. godine. Ta se knjižara i danas nalazi na Narodnom trgu gdje djeluje pod imenom „Knjižara Morpurgo“.

Sinagoga je središnja židovska institucija u kojoj se odvija čitav religiozni život. Ona je kuća molitve i učionica Tore. Tora je najsvetija od svih knjiga i spisa o židovstvu. Pisana je hebrejskim jezikom. Posjet splitskoj židovskoj sinagogi bio je ne samo zanimljiv nego i iznimno poučan. Omogućio nam je novo znanje, kako o židovskim običajima i osobinama njihovog naroda, tako i o povijesti i kulturi grada u kojem živimo.

Kristina Vrekalo, 7. b

Posjet židovskoj sinagogi

Svi sedmaši iz moje škole, uključujući i mene, posjetili su židovsku sinagogu blizu Pjace u Splitu.

Dočekali su nas predstavnici splitske židovske zajednice. Dobili smo židovske kapice koje smo smjeli i isprobati, a kasnije nam je objašnjeno kako se te kapice drže na glavi kako pred Boga ne bi dolazili „goli“.

Prvo nam je gospodin Albert Altarac pričao o židovskoj povijesti. Njihova glavna filozofija je kako je sve što činiš u tvojim, ali što je još važnije, u Božjim rukama.

Nastavnica iz povijesti mu je poslije postavila neka zanimljiva pitanja i neka koja smo sami dali nastavnicu na satu. Prvo pitanje je bilo kada i kako su Židovi stigli u Split? Objasnio nam je da su, nakon rušenja Salone, Židovi došli u palaču cara Dioklecijana u Splitu, a neki su pobjegli na otoke. Pokazao nam je židovski svijećnjak koji je pronađen u Splitu, a star je dvije tisuće godina. Također nam je rekao da u cijeloj Hrvatskoj živi oko dvije tisuće Židova, a od toga tisuću i petsto u Zagrebu, sto u Splitu i pedeset u Dubrovniku. U Hrvatskoj djeluju dva židovska svećenika, rabina, i oba su u Zagrebu, a Hrvatskom putuju po potrebi. Gospodin Altarac spomenuo je Židove koji su se istaknuli u povijesti Splita, kao što su Vid Morpurgo koji je otvorio prvu knjižaru u Splitu i Daniel Rodrigo koji je sagradio prvi splitski lazaret, zbog čega je Split postao glavna luka Dalmacije. Objasnio nam je kako se život Židova, barem ne onih jako ortodoksnih, puno ne razlikuje od drugih ljudi, a položaj u našem gradu im je dobar.

Nakon njega gospođa Ana Lebl nam je pričala o položaju žena, nekim židovskim blagdanima i obredima. Rekla nam je da su u početku žene bile pomalo zanemarene. Prilikom molitve u sinagogi stajale su u posebnom prostoru, kako ne bi ometale muškarce u molitvi pa se našalila da su žene držali „u kavezu“. Žene nisu smjele čitati Toru niti biti rabini. No danas se to promijenilo. Žene mogu biti rabini i moliti se kao i svi ostali, čak su dobile obred prelaska u zrelu dob koju su prije imali samo muškarci, iako se ortodoksniji Židovi toga ne pridržavaju.

Nakon odgovora na još poneko pitanje, naše je druženje došlo kraju. Pozdravili smo se i otišli puni dojmova koje smo putem prepričavali i razmjenjivali s prijateljima.

Luka Mijalković, 7.a

Naučili smo da je ljepota je u različitosti, a možemo ju promaći u svojoj neposrednoj blizini.
Zbog različitosti kultura i religija kroz povijest su se vodili ratovi, ali kroz dodire tih istih različitosti dogodila su se i velika dostignuća koja su unaprijedila čovječanstvo.

Zanimljivost:

Knjižara Morpurgo ove godine slavi 150. rođendan. Uoči realizacije projekta, učenici su učili o Hrvatskom narodnom preporodu pa im je projekt omogućio da uobičajenim sadržajima pridodaju i sadržaje iz zavičajne povijesti. Naučili su nešto novo o preporodnim zbivanjima u Splitu. Istaknuto je djelovanje VIDA MORPURGA čija je knjižara-knjižnica bila jedno od glavnih središta djelovanja i okupljanja splitskih preporoditelja.

ČEMU SLUŽI FACEBOOK

Brže sam počeo pisat, ali se ne baš dobro izražavat!

Facebook bi mnogi opisali kao mjesto druženja i zabave na kojemu se može dopisivati s prijateljima (bez obzira na to o kakvim je prijateljima riječ), igrati igrice, postavljati svoje slike i gledati te komentirati tuđe. Jednostavno bi ga se u nekoliko riječi moglo opisati kao (nestvarni) virtualni svijet u koji se djeca pa i poneki odrasli, zatvaraju u nedostatku boljih ideja. Možda uživaju u gradnji tog virtualnog svijeta, ponajviše zbog toga što je to sada u modi, ali pri tom najčešće ne razmišljaju o lošim stranama ove popularne stranice koja se može pohvaliti šokantnim brojkama ako je riječ o broju članova i svakodnevnom pristizanju novih, ili pak o broju slika koje korisnici neprekidno dodaju na svoje profile... Naravno, te su brojke sasvim nepotrebne i ne bi ni postojale da ljudi ne postaju sve više zaokupljeni onim što se ustvari ne tiče „pravog“ života, jer su sve otuđeniji od prirode.

A dovoljno je stisnuti mali X u gornjem desnom kutu ekrana da bi se shvatilo da nema kućnog ljubimca kojeg su trenutak prije hranili na ekranu, da nemaju nogometni stadion niti veliku raskošno uređenu kuću. Čovjek bi se trebao zapitati je li to gubljenje vremena? Možda dok ste i vi zadubljeni u svoj umjetno stvoreni, nestvarni, virtualni ili nacrtani svijet (zovite to kako hoćete), u stvarnom svijetu vaš pravi prijatelj s loptom u ruci jedva

čeka da podijelite s njim svoje vrijeme aktivnostima na svježem zraku.

Zanimalo nas je koliko djece je svjesno mogućih štetnih posljedica neumjerenog boravka na Facebooku.

Zato je među 150 učenika od 5. do 8. razreda provedena anketa o njihovim znanjima vezanim za Facebook i o navikama vezanim za korištenje ovoga „društvenoga servisa“.

Dok se pripremala ova anketa, da bi se mogla kvalitetnije sastaviti pitanja, novinarska grupa je imala zadatak proučiti neke članke o Facebooku u kojima su psiholozi ili psihijatri iznijeli svoja saznanja i zaključke. Još su pregledani i forumi na kojima korisnici raspravljaju o Facebooku...

Kakvi su rezultati ove ankete provedene u OŠ „Blatine-Škrape“ slijedi u nastavku:

Na **1. pitanje o osnivaču Facebooka** većina ispitanika, točnije **93%** učenika zna da ga je osnovao

Marc Zuckenberg. Ovaj rezultat ne čudi s obzirom da je taj podatak vrlo često spominjan u medijima.

2. pitanje se odnosilo na mišljenje ispitanika o **svrsi 14 milijuna fotografija** koliko se procjenjuje da je dnevno dodavano na Facebook?

Ponuđena su 4 odgovora i mogućnost da učenici sami navedu neki razlog. 60 učenika vjeruje da fotografije služe **pronalaženju prijatelja**, a njih 47 da se radi o **hvalisanju**. 10 učenika zaokružilo je odgovor **a) da bi ljudima ukazale na moralne vrijednosti**. Od onih koji su se odlučili navesti nešto drugo kao razlog gomilanja fotografija na Facebooku, 34 učenika, navode odgovore poput: te slike služe kako bi oni koji žele nekoga dodati kao prijatelja mogli „vidjeti tko je i kakav je“, da bi prepoznali svoje nove i stare prijatelje ili naprosto jer im je to zabavno. No najčešće navode namjeru da se pokaže kako su se zabavili ili da skupe što više komentara. Dio djece navodi da se na tim fotografijama često puta glumi i da nisu jasan pokazatelj kakav je netko zapravo. To uvijek ne mora značiti da se radi o lažnom identitetu, ali „svi na slikama barem malo poziraju“.

3. Što je bila prvotna namjera tvorca Facebooka?

71% učenika je znalo da je namjera bila da se povežu ljudi koji se već poznaju u stvarnom životu, a njih 24% smatra da Facebook služi da ljudi postanu druželjubivi, dok je samo 5% učenika zaokružilo odgovor c (da se ljudi ne muče govoriti, šetati i slično), valjda iz šaljivih razloga.

4. Na pitanje **koji je podatak potreban** za kreiranje profila na Facebooku gotovo **95% učenika zna da je dovoljna valjana e-mail adresa**, tek je 1 učenik zaokružio OIB, a 2 učenika osobnu iskaznicu dok ih 7 nije odgovorilo na ovo pitanje.

Iz odgovora na **5. pitanje** namjeravalo se doznati koje su **najčešće teme kojima se djeca u dobi od 11 do 14 godina bave na Facebooku.**

O filmu često komunicira 20 učenika od 150 ispitanih, 35 ih je odabralo **glazbu** kao najčešću temu, a 50 učenika najčešće se bave **školskim temama**. Čak i ako su odabrali neki od ponuđenih odgovora učenici su popisu dodavali još ponešto tj. birali i odgovor **d) nešto drugo**. Najviše učenika (**87**) se odlučilo baš za d), a u anketi je stajalo: **Ako si zaokružio odgovor d, molim te napiši koje teme su najčešće „na tapetu“ tj. na Facebooku.** Tako je tridesetak učenika navelo da vrlo često razgovaraju o izlascima, planovima za slobodno vrijeme i druženje. Tridesetak ih kao najučestalije navodi razgovore o ljubavi, prijateljima

SVAKO DJETE
INA PRAVO
NA ZAŠTITU
OD ŠTETNIH
SADRŽAJA!

Roko Uzelac, 3.b

Marieta Marinović, 3.b

Frane Matijaca, 3.b

Lea Gabrilo, 5.b

(„ljudima koje volimo ili ne volimo“) i komentare na slike, te kako sami kažu „komentiranje različitih stvari pa čak i ogovaranje“ te novosti (Di si? Šta radiš? Šta ima nova?). Nadalje razgovaraju o ljubavi (simpatijama), igrama i rekordima (Pet Ville, Farm Ville...), sportu i treningu pa čak i o problemima, hrani itd. Nerijetko ima i svađa.

Na 6. pitanje o kriterijima po kojima biraju „frendove“ na Facebooku, 120 učenika je zaokružilo odgovor a) samo koje poznajem od prije, 20 učenika odgovor b) sve koji dobro izgledaju na slici, a za odgovor c) one koje mi preporučuje prijatelji iz razreda se odlučilo 16 učenika. 18 učenika, uglavnom petaša, nemaju Facebook profil. Zbroj odgovora je unatoč tome veći od 150 jer su neka djeca zaokružila po 2 odgovora.

7. Što od aplikacija na Facebooku rado koristiš ili dodaješ u profil?

49 učenika bira a) videoigre pri čemu navode koje: Farma, logične, sportske, Pet Society, Mafia Wars, Kingdom of Camelot, Ice Tower, nogomet, fish..., a 20 se odlučuje za b) virtualnog kućnog ljubimca, dok c) testove i kvizove navodi 31 učenik, a 30 ih bira d) privatne poruke. Uz ponuđene odgovore učenici navode da su im zanimljivi: videospotovi, pjesme, slike,...

8. Koliko vremena dnevno provodiš za računalom?

VRIJEME	NA INTERNETU	NA FACEBOOKU?
	Broj djece	
0– 45 minuta	15	38
45–90 minuta	31	21
90–120 minuta	33	18
2 – 4 sata	47	29
preko 4 sata	31	10

9. Znaš li da odajući vlastitu privatnost možeš poslužiti za različita istraživanja (policije, marketinga...)?

ZNAM - 117, NE ZNAM - 21, bez odgovora - 12

10. Smatraš li da Facebook doprinosi socijalizaciji?

DA - 95, NE - 32, NE ZNAM - 22

Na pitanje (Kako?) mnogi navode da stjecanje prijatelja i održavanje kontakata (dopisivanje) s prijateljima i rodbinom koji su daleko spada u socijalizaciju te vide pozitivni učinak Facebooka u činjenici da ovako lakše komuniciraju s kolegama iz škole iako prije Facebooka s nekima nisu komunicirali. Većina ističe da paze koga će imati za prijatelja jer „ako ne znaš nekoga uživo, ne znaš je li loš ili agresivan“. Učenicima je često jasno da treba imati mjeru i ne provoditi previše vremena na računaru iako nekolicina djece priznaje „da je na Fejsu svaki čas“.

11. Pazite li da ono što pišete na Facebooku NIKOGA NE VRIJEĐA?

a) DA - 92 b) NE - 26

c) nisam razmišljao (razmišljala) o tome - 31

12. Jesi li se ikada uključio u grupu koja loše govori o drugom čovjeku, bilo da se radi o vršnjaku ili odrasloj osobi?

DA - 45
NE - 89
BEZ ODGOVORA - 5

Djeca koja su se ikada uključila u takve grupe navode da im je to izgledalo smiješno pa su se uključili, obrazlažu da ih je to samo zabavljalo, ali im je najčešće poslije bilo žao. Dakle, postali su svjesni da to nije lijepo od njih. Za mali broj djece to je tek „pravo na svoje mišljenje“ ili im je to normalno kad im netko ide na živce. Tek jedan učenik smatra da je to osoba mogla „zaslužiti“ jer je zla

ili nekoga živcira. Na sreću, većina djece razumije da nemaju pravo izražavati svoje mišljenje tako da nekoga vrijeđaju. Djeca su većinom jasno definirala da to nije pošteno prema drugim osobama i da nitko od vrijeđenja drugih nema baš nikakve koristi. Neki smatraju da toga ne bi bilo kad bi tvorac takvih grupa ili komentara najprije zamislio sebe u takvoj situaciji. Nasuprot onima koji će „svoje mišljenje“ čak i ako je to točnije nazvati ruganjem bez razmišljanja javno objaviti, drugi smatraju da je mudrije zadržati za sebe ono što bi moglo nekome nauditi tj. da je to ružno i nehumano. Zaključuju da se to događa jer neki misle da će tako „ispasti face“.

13. Dok si na Facebooku jesi li svjestan da su virtualni „prijatelji“ živa bića, osobe?

DA - 113 NE - 15 Nemam Facebook profil - 18
Bez odgovora - 4

14. Što misliš jesu li osobe baš onakve kakvima se predstavljaju?

28 učenika vjeruje da su ljudi na Facebooku iskreni tj. da se predstavljaju onakvima kakvi doista jesu. 64 učenika smatra da ljudi na Facebooku nisu onakvi kakvima se prikazuju. Zato se ne upuštaju u komunikaciju s „prijateljima“ koje su tako upoznali. Navode da se sigurnije družiti s ljudima koje poznaju od prije jer su svjesni mogućnosti krivoga predstavljanja. Oni koji ne dodaju nepoznate osobe u prijatelje najčešće vjeruju ili već znaju da su im prijatelji „na Facebooku i u životu isti“. Za odgovor C), Ne znam, možda!, odlučilo se 55 učenika. U objašnjenju se navode sumnje da postoje ljudi koji lažu o sebi što ne mora biti bezazleno. Samo 3 učenika nisu odgovorila na ovo pitanje što znači da i oni koji nemaju profil isto imaju svoje mišljenje o ovom pitanju, možda ga zato ni ne otvaraju.

15. Jesi li sam bio (bila) u prilici da te netko uvrijedi?

42 učenika su imala iskustvo da ih uvrijedi netko koga poznaju, a 10 učenika je doživjelo uvrede od ljudi koje poznaju samo virtualno dok se 78 učenika odlučilo za odgovor c) ne. (18 djece nema Facebook profil.)

16. Znaš li da uvrede nikada nisu smiješne pa tako ni na Facebooku? Komentiraj!

22 učenika su na ovo pitanje odgovorila da nemaju komentara, dvoje ih smatra da to nije važno, a za neke su čak smiješne jer su u zabludi da je „na Fejsu drukčije“. Po nekima je to još gore jer neugodnim situacijama u životu svjedoče samo oni koji su „bili tamo“, a tamo na Fejsu ih istovremeno zna biti puno, a neugodne stvari su „zabilježene i za kasnije“. Iz odgovora učenika

može se zaključiti da je većina učenika ipak svjesna da takve uvrede na Facebooku mogu ozbiljno povrijediti osobu koju se izruguje ili „napada“. Većina djece koja su komentirala izjavu da uvrede nisu smiješne smatraju da je „nepošteno i ružno da se neki zabavljaju dok drugi plače ili je žalostan“. Neki su objasnili da su se i sami našli u situaciji da vrijeđaju, a zapravo je počelo šalom, „ali u tom trenutku nisam razmišljao.“

17. Molim te zapiši najnevažniju ili najgluplju stvar koju si pročitao na Facebooku? Je li bilo vrijedno potrošenog vremena?

Na pitanje koje se tiče kvalitete sadržaja na Facebooku djeca su trebala navesti nešto što im se čini bespotrebno potrošenim vremenom. Većina kao primjer navodi „glupe grupe“, prostote, besmislene viceve... Čest je komentar da se tu radi o pokušajima pojedinaca da budu primijećeni, a ne da im se (ili nisu u stanju) potruditi se na kvalitetniji način. Djeca sama kažu da se na to ne isplati trošiti vrijeme.

18. Ideš li na Facebook preko mobitela?

Da - 65

Ne - 85

19. Kako boravak na Facebooku utječe na tvoje vještine pisanja i izražavanja?

Sudeći iz komentara, djeca su najsvjesnija činjenice kako brže pišu ili bolje rečeno tipkaju, a jedan dio ih je svjestan da činjenica što za većinu stvari koriste računalo utječe na „kvarenje rukopisa“, a i „kvari pismenost“ pa navode još da skoro nitko ne piše književnim jezikom, ili što je napisalo jedno pametno dijete: „korisne riječi baš i nisam čuo“. Nezaobilazan je i komentar o čestom pisanju skraćenica i „preekstra“ novih riječi.

20. Koristiš li klasični e-mail češće nego Facebook? Zašto?

Samo šestoro djece podjednako koristi jedno i drugo, a njih šesnaest češće komunicira e-mailom jer smatraju da je to brže i na neki način privatnije.

Facebook ipak češće koristi čak 108 ispitanih učenika, najčešće smatrajući da je jednostavniji, zabavniji i zanimljiviji. Navode da je uobičajena e-pošta dosadna, zastarjela i sl.

Treba li nas zabrinuti što mnoge aktivnosti za koje treba nešto više truda djeca znaju okarakterizirati kao dosadne ili nepotrebne?

21. Jesi li svjestan da Facebook može izazvati ovisnost?

Da - 134, Ne - 12, Baš me briga - 3, Ionako ga nemam. - 18

22. Trebalo je navesti vrline i mane koje smatraju da Facebook ima. Evo kakvo mišljenje imaju.

Djeca često navode kao vrlinu mogućnost **lakšeg komuniciranja** s ljudima koji su daleko (30 uč.) ili s onima koje su upoznali na sportskim natjecanjima, i sl., te „bolju“ komunikaciju s vršnjacima s kojima ranije nisu komunicirali. Neki (40 učenika) pišu da im to omogućuje upoznavanje i brzo stjecanje **novih prijatelja**, a isto toliko djece pohvaljuje **dopisivanje** na Facebooku pri čemu navode i **dopisivanje s više prijatelja u isto vrijeme** te mogućnost da oni koji razgovaraju na daljinu vide i slike, a „ima divnih slika“ kako kaže jedno dijete. **Igrice** kao vrlina Facebooka spomenute su dvadesetak puta, a četrdesetak djece navodi da baš i nema neko razumno objašnjenje zašto bi Facebook bio dobar nego im je naprosto zanimljivo i zabavno, „**ubiješ vreme**“ i **odličan je način dogovaranja za vani ili otkrivanja „što je za domaći rad“**.

23. Mane Faceboka po mišljenju učenika

Na pitanje o manama i vrlinama učenici su mogli nabrojiti i nekoliko osobina ili pojava pa će zbroj odgovora biti veći od 150. Odgovori na ovo pitanje ukazuju na najčešće zamjerke „Fejsu“ iz kojih se dadu zaključiti i opasnosti koje tamo vrebaju mlade osobe i važnost razvijanja kritičkog odnosa prema sadržajima mreže, ali i sadržajima drugih izvora informacija.

Što se, dakle, tiče mana ove društvene mreže 55 učenika nije imalo zamjerke. Od onih koji su naveli svoje mišljenje o negativnim stranama, 37 učenika navodi kao loše trošenje vremena i stvaranje navike (ovisnosti), 34 učenika kritizira ogovaranje, ruganje, psovke i vrijeđanje, njih čak 25 navodi lažne identitete kao lošu stranu „Fejsa“, a isto toliko je i primjedbi na neprimjerene ili neukusne fotografije što je komentirano i kao „vulgarnost radi popularnosti“. Nadalje se kao mana spominje opasnost od čudnih ljudi i pedofila, nasilne igre te stvarne svađe, dogovori vezani uz nasilje, „svakakve“ poruke, činjenica da ljudi pišu loše stvari o ljudima koje uopće ne poznaju, glupe grupe i statusi, dodavanje nerealnog broja „prijatelja“, glumatanje sa skraćenicama, smanjena privatnost, smanjeno pravo druženje primjereno dobi itd.

24. Koje bi hobije ili zanimljive poslove preporučio (preporučila) svojim vršnjacima i zašto?

Mnogi su učenici svjesni da bi Facebook trebalo koristiti što manje jer su ljudi već i bez Facebooka previše vremena provodili na računalu. Navode da bi što više vremena trebalo posvetiti drugim opuštajućim aktivnostima

koje uključuju kretanje. Zato iz preporuka naših učenika izdvajamo: uzgajanje cvijeća, sviranje nekog instrumenta, šetnje i igra ili sportovi – kretanje u svakom slučaju, likovne radionice npr. u Gradskoj knjižnici, čitanje knjiga, druženje s prijateljima na svježem zraku, češći boravak u prirodi, slušanje dobre glazbe, učenje stranih jezika... Zabavno je, korisno, a i družimo se. :)

CITATI S ANKETNIH LISTIĆA

- **DA GA NEMAJU OSTALI, NE BI GA IMA NI JA!**
- **Brže pišem na tipkovnici, ali mogla sam pisat i nešto drugo.**
- **Na kompjuteru pišem brže, a olovkom isti ka uvik.**
- **Ubrzava pisanje, a pogotovo ako prestaneš razmišljat šta pišeš.**

ZAKLJUČAK

Slobodno vrijeme je dragocjeno. Zato je dobro birati kvalitetne aktivnosti koje će jačati tvoje psihofizičke sposobnosti. Zanimljivo je što velik broj djece prvenstveno komunikaciju s prijateljima i ljudima koji su daleko navodi kao vrlinu Facebooka. Ovdje je zgodno citirati komentar s jednoga foruma gdje sudionik navodi: „Prijatelje koje imam, vidam. Ne treba mi fb. Od ljudi koje želim vidjeti ili čuti, nabavim broj u roku par sati. Ljudi koji su mi daleko, imam mail. To stjecanje prijatelja na fb ili pronalaženje starih je toliko dvolično da nije normalno.“

Djeca su i sama, prosuđujući iz njihovih odgovora, svjesna da se doista puno vremena troši uz računalo. Uz to sjede u školi, sjede dok uče, sjede ili leže dok gledaju TV, sjede dok se igraju na PlayStation i sl. Ukoliko se ne uključe u neki od sportova ili se dovoljno ne družu s vršnjacima na svježem zraku to svakako može utjecati na njihov psihofizički razvoj koji je u osnovnoj školi u punom zamahu.

I na kraju, o mreži smo čitali komentare na mreži te naišli na niz mišljenja i jedan često citirani tekst *Deset razloga protiv Facebooka*. Za ovu smo prigodu taj tekst prilagodili vašem uzrastu.

Anketu analizirale:

Matea Roglič, 6.b

Marija Galić, 6.b

Voditeljice:

Edita Perković, knjižničarka

Marijana Petričević, soc. pedagog

ZAPITAJ SE, RAZMISLI, ZAKLJUČI!

Koliko smo slobodnog vremena iskoristili za:

- POMAGANJE PRIJATELJU KOJI LOŠIJE UČI
- IZLETE S OBITELJI I PRIJATELJIMA
- SUDJELOVANJE U KUĆANSKIM POSLOVIMA
- STRPLJIVO SLUŠANJE SUGOVORNIKA KOJI BI NAM TREBALI BITI VAŽNI, PRAVU KOMUNIKACIJU
- ODLASKE U KAZALIŠTE, KINO...
- BRIGU O SVOM ZDRAVLJU
- ČITANJE, CRTANJE I DRUGE HOBIJE KOJI ZAHTIJEVAJU TRUD I STRPLJENJE

NAJMANJE 10 RAZLOGA PROTIV FACEBOOKA

1. NE ISPLATI SE TROŠITI VRIJEME NA NEVAŽNE PODATKE O TUĐIM ŽIVOTIMA. JE LI STVARNO VAŽNO KOLIKO JE NETKO POJEO ILI ČINJENICA DA MU SE SPAVA? JESU LI TO TEME KOJE TREBA OVJEKOVJEČITI? TROŠIMO VRIJEME NE RADEĆI NIŠTA PAMETNO, A DA JE BAR ZABAVNO!
2. KADA SJEDNETE ZA RAČUNALO NEKIM KORISNIM POSLOM, A UMJESTO TOGA ODLUTATE NA FACEBOOK SIGURNO ĆETE BITI MANJE USREDOTOČENI, A TIME I MANJE USPJEŠNI!
3. VAŠIM „PRIJATELJIMA“ LAKO MOŽE PASTI NA PAMET DA FOTOGRAFIJA NA KOJU NISTE PONOSNI POSTANE JAVNA. ČIM IM PADNE NA PAMET LAKO TAKVU IDEJU PROVEDU U DJELO. MOŽE VAM BITI NEUGODNO!
4. ČESTO GOMILANJE PRIJATELJA NEMA VEZE S PRIJATELJSTVOM NEGO S GOMILANJEM „FOTKI“ KOJE VAM SE SVIDE, A NE PRIJATELJA. JESTE LI STVARNO MANJE USAMLJENI S TOLIKIM PRIJATELJIMA?
5. KAD NAGOMILATE „PRIJATELJE“ ZATUPLJUJETE ČITAJUĆI GOMILU NEBITNIH STVARI, A MOŽDA NETKO TKO TREBA VAŠE PRIJATELJSTVO NEMA DRUŠVO ZA KOŠARKU ILI ISKRENI RAZGOVOR.
6. NEZGODNO MOŽE BITI KADA NEKI „PRIJATELJI“ POSTANU DOSADNI. OBRATITE POZORNOST NA KVALITETU I UČESTALOST PORUKA!
7. AKO I PRESKOČITE SUMNJIVE PRIJATELJE, ALI SE PAK UVALITE U SVAKOJAKE IGRE KOJE VAM SE NAMEĆU

NA FACEBOOKU LAKO NASJEDNETE PA VAM OD SJEDENJA NASTRADA MIŠIĆNA MASA, KONDICIJA, OČI, A I NERED U SOBI NARASTE. ZAPITAJTE SE JE LI VRIJEDNO SJEDENJA?

8. UNATOČ TEHNIČKIM MOGUĆNOSTIMA ZAŠTITE PROFILA PRIVATNOST SE LAKO IZGUBI, A SAM FACEBOOK BILJEŽI TVOJE INTERESE S OBZIROM NA ONO ŠTO NAJČEŠĆE BIRAŠ ILI UPISUJEŠ. OBRATI PAŽNJU, MOGUĆE JE DA ĆEŠ UOČITI REKLAME ZA NEDAVNO KORIŠTENE TEME!
9. JESTE LI SIGURNI DA VAM NEĆE BITI ŽAO ŠTO STE ISPUNJAVALI PODATKE O SVOM LJUBAVNOM STATUSU ILI KAKVE DRUGE PRIVATNE PODATKE KOJI SU OSJETLJIVI. BIRAJTE LJUDE KOJI SU VRIJEDNI TOGA DA IM SE POVJERITE. PO MOGUĆNOST NEKA TO NE BUDE VIRTUALNO! MALO DOSTOJANSTVA I TAJANSTVENOSTI JE SASVIM UKUSAN ZAČIN OVIM TEMAMA!
10. UKLJUČIVANJE U NEKE GRUPE MOŽE VAM SE UČINITI DUHOVITO, NO AKO JE ŠALA NESLANA LAKO MOŽETE POSTATI SUDIONIKOM NEUGODNIH ISPITIVANJA. BUDITE OPREZNI!

Budite „cool“, biti nepismen nije „cool“ !

Nije „cool“ ni potpadati pod utjecaje agresivnih reklamiranja.

Biti na Facebooku doista ne znači komunicirati. Ovdje se radi o prividu komunikacije. Na taj se način mladi ljudi uče predstavljati, a ne komunicirati.

Neki popuste iskušenju da komentiraju ili se uključe u grupe koje komentiraju druge ljude. **Ismijavati druge nije pravo niti jednog čovjeka!** Znaš li da je ismijavanje i ruganje zlostavljanje?

Nismo na „Fejsu“. Gledamo film.

PRVAŠI U BIBLIJSKOM VRTU

Kako bi usvojili i primijenili znanja o čuvanju i zaštiti okoliša, učenici prvih razreda naše škole posjetili su Biblijski vrt u Kaštelima u srijedu, 26.5.2010. godine. Puno toga učenici su čuli, vidjeli, fotografirali, nacrtali... Saznali su da je područje Biblijskoga vrta sastavljeno od pristupnog platoa, crkve Gospe od Stomorije, izvora, Jidra i Gospine njive.

Pristupni plato predvorje je Biblijskog vrta. Na ulazu je veliki kamen na kojem je uklesano da je Biblijski vrt osnovan u spomen na drugi posjet Svetog Oca Ivana Pavla II. Hrvatskoj. Tu je posađena maslina koju je Sveti Otac blagoslovio tijekom svoga posjeta Splitu.

Papina maslina

U hladu čempresa i drugih visokih stabala uzdiže se crkva **Gospe od Stomorije**. Današnja crkva sagrađena je u 18. stoljeću. Postoje zabilješke o prvoj crkvi koja je na istom mjestu sagrađena u 12. stoljeću i o oltaru prve crkve sagrađenom na izvoru vode. Legenda kaže: « Djevojka koja umije lice vodom s ovog zdenca ostaje vječno mlada.» Naši prvaci požurili su do izvora i umivali se u hladnoj izvorskoj vodi.

Kamenim mostićem prešli smo na **Gospinu njivu**. Uživali smo u šetnji kamenim stazicama uz koje su se protezale gredice zasađene biljkama svrstanim prema nazivima:

- **Gospin ružičnjak**
- **Mirisavo i ljekovito bilje**
- **Biblijske povrtnice**
- **Biblijsko voće** - u kojoj posebno mjesto zauzima skulptura *Jabuka*
- **Ostalo pticama**

Usred Gospine njive, na kamenitom dijelu, izdiže se drveni križ do kojega smo stigli vijugavom stazicom na kojoj su označene postaje Križnoga puta.

Sjeveroistočno od crkve je predio **Jidro**. Posvećen je hrvatskim velikanima koji su stvarali svoja djela nadahnuti Biblijom: sveti Jeronim, Juraj Dalmatinac, Marko Marulić, Bartol Kašić, Ivan Meštrović. U uređenom prostoru raste osam maslina. Kamene gromade koje se nalaze u ovom dijelu, kao i u ostalim dijelovima Biblijskoga vrta, potječu iz Salone, a Arheološki muzej iz Splita poklonio ih je Biblijskom vrtu. Kroz Biblijski vrt teče **potok**. Na proširenom dijelu potoka nalazi se **Noina arka** do koje su se učenici spuštali kamenim stepenicama.

Vrijeme je brzo proletjelo u razgledavanju, učenju, igri i druženju. Uključili smo sva osjetila i uživali u bojama, mirisima, zvukovima...

U pravu su svi oni koji kažu da je ovo prostor u kojemu čovjek može uživati u prirodi, zdravo disati, čuti pjev ptica, osjetiti treptaj lista na vjetru.

Na povratku smo svratili do 1500 godina stare masline u Kaštel Štafiliću. Zadivljeni smo njezinom veličinom, izgledom, starošću. Učenici su je promatrali, dodirivali njezino čvornato deblo, provlačili se i verali oko njega. Napravili su i jedan veliki krug oko stare masline. Hvala svim dobrim ljudima koji stvaraju, čuvaju i održavaju ovakve oaze ljepote i mira!

Ivanka Mandić, učiteljica

PUTOVANJE U AUSTRIJU I NJEMAČKU

I ove su školske godine učenici naše škole bili u Austriji i Njemačkoj. Uzbuđeni i radosni učenici petih, šestih i sedmih razreda krenuli su na putovanje 6. travnja 2010. Okupili su se u ponoć ispred škole i nakon rastanka s bližnjima krenuli u pustolovinu.

Prvo mjesto koje su posjetili bio je Salzburg. Iako pomalo neispavani zbog noći provedene na putu, ujutro su učenici bili raspoloženi za posjet rudniku soli. Tobogani, brod koji je vodio preko jezera, vlakčić... jednostavno su sve oduševili. Nakon izlaska iz rudnika svratili su u keltsko selo. Najzanimljiviji događaj toga dana ipak je bio dvorac u kojemu ih je na trenutke sa svih strana polijevala voda.

Drugi dan se nakon doručka putovalo kroz Alpe prema Münchenu. Skoro cijelo jutro proveli su u Zoološkom vrtu. Vidjeli su majmune kojih je bilo najviše, žirafe, slonove, tigra, lavice, pingvine... Neke su ih se životinje dojmile malo više, a neke malo manje.

Zatim, Allianz Arena koja je veličanstvena. Djeca su u pratnji nastavnice njemačkoga jezika šetala samim centrom Münchena te posjetila Frauenkirche i čuli legendu o njezinu postanku (izgradnji). Prema mišljenju mnogih najzabavniji dio putovanja je ipak 4-D kino.

Predzadnji dan smo se vraćali u Klagenfurt te posjetili Minimundus u sklopu čega je Zooreptilien. Tu smo doživjeli najveće strahote i prevladali najveći strah... Držali smo udava oko vrata!

Zadnji dan je, naravno, obavljen šoping kojeg smo svi željno iščekivali. Bili smo smješteni u hostelima, a zadnji je čak imao bazen u kojem smo se kupali do 22.00 sata. Bilo je zabavno i poučno pa jedva čekamo nova putovanja.

Jedna lijepa rečenica kaže: „Sve ti mogu uzeti, ali sjećanje na putovanje nitko i nikada!“

Ana Stipić, 7.c

Pazi, voda!

Nastavnica u akciji

Terenska nastava - Marjan

MJERENJE TEMPERATURE ZRAKA

NA KRAJU JEDNA ZAJEDNIČKA SUKA

Autobus nas je doveo do Marjana. Podijelili smo se u grupe i svatko je

dobio svoj radni list. Krenuli smo do plaže kako bi se održao sat prirode. Svatko je dobio svoj dio zadatka i krenuli smo istraživati. Ubrzo smo sakupili sve biljke pa smo svi zaslužili po jednu peticu. Nastavnica iz prirode bila je oduševljena obavljenim zadatkom, a sve to je bilo tako jer smo bili složni. Slijedio je sat tjelesnog. Igrali smo graničara i bilo nam je zabavno. Bio je to pravi šećer na kraju - napokon malo igre! Kako se bližio kraj terenske nastave, svi smo se složili da je ovo bilo puno zabavnije od sjedenja u klupi.

Može li svaki dan biti ovakav?

Dora Čović, Dora Istenić, Marija Pastuović i Matea Roglić, 6.a

AKTIVNI ZIMSKI ODMOR

ZIMOVANJE U STAROJ SUŠICI - GORSKI KOTAR

2010. godine smo prvi put organizirali „aktivan odmor“ djece naše škole tijekom zimskih praznika. Godinu dana je živjela ideja da djeca s mora odu na snijeg, a to smo realizirali 3. siječnja 2010. u trajanju od šest dana. Imali smo veliku sreću s vremenskim prilikama pa smo glavni cilj odlaska (doživjeti zimu i zimski ugođaj planinskoga kraja) vrlo uspješno realizirali. Naime, šest dana našega boravka u Staroj Sušici padao je snijeg.

Boravak je bio tako organiziran da smo u jutarnjim i poslijepodnevnim satima imali učitelje skijanja i bili s opremom na snijegu i to samo 50-ak metara udaljeni od dvorca u kojemu smo spavali. U večernjim satima smo imali animatore koji su organizirali tematske večeri (ples, lude frizure, pjevanje, gluma...).

Pored ovih, obrazovnih, vrlo je važno ostvariti i odgojne ciljeve kao što su socijalizacija djece, učenje prednosti, samostalnosti, pristojnosti... Djeca su sama postavljala stolove i čistila ih nakon jela, pospremla krevete, primjereno se odijevala za različite potrebe, pomagala drugima...

Cijelo vrijeme boravka sam snimao najvažnije trenutke i po povratku je napravljen DVD koji je podijeljen svakom djetetu koje je bilo na zimovanju. Želja mi je da ovakav vid odmora postane tradicija i da svake godine određeni broj djece iz naše škole ode u Gorski kotar i obogaćuje svoje iskustvo predivnim doživljajima. Za 2011. godinu sam rezervirao termin od 2. siječnja kao zakup cijeloga dvorca za našu školu. Na kraju ću napomenuti da je naš smještaj bio u starom dvorcu (Frankopanski grad) iz 16. stoljeća. Tako je sam doživljaj boravka dodatno uzbudljiv i lijep.

Domaćini su nas predivno ugostili i na njihov račun imam

samo riječi pohvale. Upoznali smo cijeli kraj jer smo prošli kroz niz mjesta Gorskog kotora i govorili o djelatnostima ljudi toga kraja i načinu života.

Petar Šimundža, učitelj

STARA SUŠICA – iz dnevnika s putovanja

Jutro - Dolazak

Evo nas... Stara Sušica!!! Nisam mogla dočekati. Sve oko mene je puno snijega. Ovo je jednostavno predivno. Sve te kuće, stabla pa i ceste su prepune tog hladnog bijelog čuda...

Oko podneva - Na brijegu

Kako je zabavno. Sanjkamo se već pola sata. Auuuu...! Prijateljica me upravo pogodila grudom. Vidjet će ona, osvetit ću joj se! Koja zlobnica!

Naučila sam skijati. Tako brzo! Nisam nijednom pala (osim nekoliko tisuća puta). To je tako zabavno. Kočenje je također lako savladati. Samo mi se užasno teško na skijama penjati na brijeg. Žičaro, gdje si?

Navečer - U hotelu

Spremamo se za disco. Natjecanje je za najbolju frizuru. Svi se trudimo. Bojimo frizure temperama, stavljamo na njih ukrase i slamčice. Baš me zanima čija je frizura najbolja. Točnije, čija je frizura najluđa.

Djevojčica Klara je dobila nagradu za najbolju frizuru, zaslužila je to. Njezina frizura je stvarno bila najbolja. U discu smo se svi ludo zabavljali. Cijelo smo vrijeme pjevali i plesali. Naši animatori su nas učili plesati razne plesove. Ovo je, dakle, bio naš prvi dan u Staroj Sušici.

P.S. Dogodine opet idemo! =)

Matea Roglić, 6.a

NENO MIKULIĆ je akademski slikar koji se bavi još i kiparstvom, karikaturom i stripom. Rođen je 20. ožujka 1964. u Splitu. Živi u blizini naše škole pa smo ga posjetili da bismo vas upoznali sa zanimljivim ljudima iz susjedstva.

Raditi posao koji volite donosi radost...

Čime se zapravo bavite ?

Ja se, u biti, možemo to reći duhovito, bavim nepotrebnim stvarima. Jer te stvari nemaju nikakvu upotrebnu vrijednost.

Jeste li ikad imali uzore u svom poslu ?

Jako puno uzora s tim da mi dan danas uskoči neki novi uzor ili otkrijem nekog novog umjetnika.

Možete li izdvojiti neko ime?

Da, Picasso. Čak imam njegov portret u stanu.

Može li se od umjetnosti živjeti u današnje vrijeme ?

Pa može se živjeti, ali jako teško. Hrvatska je malo tržište. Sada srećom dobro prolazim na tom tržištu. Da kucnem u drvo.

Kada ste i kako shvatili da je to vaš životni poziv ?

Od malena sam želio postati slikar.

Jeste li do sada dobili neka priznanja za svoj rad?

Jesam, dobio sam dva priznanja. Prvo još davno prije nego sam se počeo intenzivno baviti slikarstvom, bila je to nagrada za najboljeg mladog autora u Hrvatskoj za karikaturu, a drugo je 2005. godine kao prva nagrada na natječaju muzeja „Mimara“.

Pratite li šport?

Ne mogu se baš pohvaliti time. Kad u kafiću ostanu Sportske novosti svi kažu: - Neno to ne će uzesti. Ha-ha.

Postoji li neki šport ili još neki posao u kojemu biste se htjeli okušati?

Što se tiče športa ja sam još kao mlad dečko trenirao tekvando.

A posao?

Ne, pronašao sam se 100 % u slikarstvu.

Koju glazbu slušate?

Nije da baš, kad slikam, slušam Mozarta koji je naravno umjetnik kojega cijenim . Od naših danas, drag mi je Elemental. Ipak, od sve glazbe, najveći gušt mi je poslušati Azru.

Gdje nalazite svoju inspiraciju?

U svakodnevnom životu.

Ima li neko posebno mjesto gdje biste htjeli živjeti?

Volio bih najviše živjeti u New Yorku. Poznajem dosta dobro američku umjetnost, a na mene je najviše utjecao Robert Rauschenberg, takozvani američki Picasso.

Gledate li puno filmova?

Gledam dosta u zadnje vrijeme, a najčešće ih iznajmim u Gradskoj knjižnici „Marko Marulić“ gdje imaju dosta dobre filmove.

Imate li Facebook?

Imam odnedavno.

Što mislite o tome?

Mislim da je u redu ako se koristi dobro i umjereno. Možeš se povezati s jako puno ljudi s kojima inače nikad

ne bi mogao doći u kontakt. Malo me strah toga što možeš upoznati nekoga tko ti se predstavlja kao druga osoba, zato moramo biti oprezni.

Što ste radili u slobodno vrijeme kad ste bili učenik osnovne škole ?

Kao i svi klinci igrao sam balun, igrali smo se rata i volio sam crtati. Uvijek sam crtao.

Kakav ste bili učenik ?

Odličan.

Koji vam je predmet bio najdraži ?

Najdraži mi je bio likovni. Stvarno.

Sjetite li se nekih nastavnika iz osnovne škole i po čemu ih pamтите ?

Sjetim se ovsino o situacijama. Uglavnom ih pamtim po dobru, iako je u moje vrijeme jos bilo i davanja šiba!

Koje škole ste trebali pohađati da biste se bavili likovnom umjetnošću?

Završio sam Umjetničku akademiju u Splitu. Ja sam po profesiji slikar, ali „tretiraju“ me i kao kipara jer sam kasnije počeo izrađivati kipove.

Jeste li još koju školu upisali ?

Prije ovoga sam završio Kemijsko tehnološki fakultet u Zagrebu.

Jeste li redovito čitali lektiru ?

Kada se moralo, što se mora nije teško.

Što danas volite pročitati ?

Sada trenutno čitam Elementarne čestice Michela Houellbecqa.

Volite li čitati stripove ?

Sada ih manje čitam, ali kao klinac sam jedno vrijeme bio ovisan o njima! Najdraži mi je Alan Ford.

Od kojih materijala izrađujete kipove ?

Najčešće od drva, ali znam upotrijebiti i metal, dijelove televizora , kompjutora...

Nama stariji kažu da su djeca prije bila manje zahtjevna: računalo, mobitel, PlayStation, MP3, PSP. Mislite li Vi da bismo mogli biti sretniji i s manje materijalnih stvari?

Sigurno da, mislim da je najveće bogatstvo duhovno bogatstvo.

Bruna Maslov, 5.b

Info:

Ime: Neno

Prezime: Mikulić

Datum rođenja: 20. 3. 1964.

Zanimanje: slikar i kipar

Kućni ljubimac: pas Nina

Najbolja hrana: vegetarijanska

PRICE NADE IVELJIĆ

Kristina Stipanović, 4.c

Knjižničarka je 9.9.2009. došla u našu učionicu noseći u ruci nekoliko knjiga. Uskoro nam je bilo jasno zašto je došla. Pročitala nam je lijepu priču „Šestinski kišobran“ koju je napisala Nada Iveljić. Porazgovarali smo o toj priči, ali i drugim djelima ove književnice.

N. Iveljić je pisala pripovijesti, pjesme i proze za djecu. Rođena je u Zagrebu 1931. Prije no što je postala spisateljica, bila je učiteljica, a radila je i za časopis „Radosi“. Za zbirku pripovijedaka „Šestinski kišobran“ dobila je 1972. godine nagradu „Grigor Vitez“, a za knjigu „Dođi da ti pričam“ 1985. nagradu „Ivana Brlić-Mažuranić“. Vjerujem da je svima sigurno poznat naslov „Konjić sa zlatnim sedlom“. Književnica je preminula 7. 9. 2009. u svom rodnom gradu u 79. godini života.

Trećaši su slušali priču „Svjetionik dječjeg srca“. Dobili su zadatak ilustrirati priču, a četvrtaši su od kolaža izrađivali ilustracije najdražih dijelova teksta. Na kraju nas je knjižničarka pozvala da u knjižnici posudimo knjige i pročitamo još priča.

Petra Medak, 4. c

Petra Medak, 4.c

Klara Rogulj, 4.c

Meni se jako svidjela priča „Šestinski kišobran“ pa mi je bilo lako napraviti crtež.

Petra Medak, 4.c

„Vratio se po tatine gumene čizme, uzeo veliki crveni kišobran te – žljap! – žljap! – pošao od kuće.“

(N. Iveljić, „Šestinski kišobran“)

„A ono pljušti bez prestanka, voda preplavljuje putiće. Nakon što se nekoliko puta poskliznuo i pao, Ivek je sjeo na izvnuti kišobran kao u barku pa u njemu zaplovio.“

(N. Iveljić, „Šestinski kišobran“)

Haiku iz dječjeg života

Djeda Božićnjak
Dolazi svaki Božić
I donosi dar.

U učioni
Miriši spužva, kreda,
Sunce i voda.

Proljeće je tu
Na mom bijelom prozoru
Dok sunce žari.

Stablo visoko,
Ono je vitko, zeleno,
Svaki dan ovdje.

Ljeto dolazi
Sunce sja kao zvijezda
A svi izašli.

Knjige su blago,
Volimo ih čuvamo,
Brinemo za njih.

Lišće otpada
A kiša naglo pada
Sva djeca tužna.

Petra Savanović, 5.B

Marieta Jukić, 5.B

Ljetno jutro u knjižnici

- Ej, Petra - pozdravila sam prijateljicu. Dogovorile smo se za izlazak, ali ne obični, išle smo u knjižnicu. Ljeto je, nastava je gotova, a mi idemo u školsku knjižnicu, vrlo zanimljivo, zar ne!? Bio je pravi ljetni dan. Sunce je žarilo i svojim je zrakama ugrijalo i ljude i ulice. Vjetar je lagano pušikao, djeca su se veselo spremala za plažu sa svojim roditeljima, a Petra i ja išle smo u knjižnicu. Čim smo ušle u atrij škole ugledale smo knjižničarku koja je razgovarala sa psihologinjom.

U knjižnici uvijek ima zanimljivog posla pa smo došle malo pomoći i pritom se zabaviti. Pisale smo, lipkale, bojale... Uf, bilo je tu puno posla i to za ovaj školski list. Ali smo se i dobro zabavljale, pričale s knjižničarkom koja uvijek ima nešto smiješno za reći. Dobro smo se nasmijale kada je jela jastučić od sira ili bolje rečeno pokušala „marendati“, a obrok joj je slučajno pao u kantu za smeće.

Ona stvarno zna nasmijati ljude.

Budući da su se tih dana razmjenjivali školski udžbenici, knjižničarka je trčala amo-tamo, bilo je puno roditelja i djece s milijun pitanja, a ona se trudila na sva pitanja

odgovoriti... Nama to nije zvučalo baš zabavno. Dok je ona ljudima objašnjavala što i kako napraviti, Petra i ja smo se zabavljale pregledavajući neke knjige koje nas nisu baš privukle za čitanje jer su bile nekako preozbiljne. Onda sam ja još dovršavala crteže za slikopriču...

Kako je bio kraj školske godine, a knjižničarka je premiještala i slagala sve po knjižnici, u kutijama s rekvizitima za dramske radionice našle smo i neke crvene čarape – ručno pletene, koje je knjižničarka donijela da posluže za predstave. - Hahaha, baš smo se nasmijale kad sam glumila s njima. Takve igre baš opuštaju. Tako su prolazile minute, sati... napravile smo puno posla i dobro se zabavile. Petra i ja smo se odlično raspoložene polako uputile kući. Neki bi se sigurno upitali zašto smo išle u knjižnicu umjesto na plažu, ležali uz more ili ljenčarili kući ispred televizora, računala... Mi bismo slobodno mogle odgovoriti jednostavnim odgovorom: - Naše slobodno vrijeme ponekad možemo malo pametnije iskoristiti, osjećaj da ste nešto dobro napravili je prekrasan, a usput, ipak je samo jedna naša knjižničarka!

Barbara Šundov, 5. b

Moj najdraži cvijet

Moj najdraži cvijet je maslačak. On raste na livadi. Ima prekrasnu žutu krunu. Kasnije umjesto žute krune bude bijeli prozirni lampion. Stabljika mu je svijetlo zelene boje i pomalo dlakava. Listovi su mu nazubljeni i šiljasti. Volim maslačak, jer ako puhnem u njegov lampion, ispunit će mi svaku želju.

Dora Jakelić, 2.a

KNJIGA JE ODLIČAN PRIJATELJ!

JEDNOJ JE BILO DOSADNO. DOSADILO JOJ JE ,

ZBOG TOGA SE ZATVORILA U I PLAKALA. MAMA JOJ JE PREDLOŽILA DA ODE U

 . KADA JE DJEVOJČICA DOŠLA U , DIVILA SE VELIKIM

 . NA NJIMA SU STAJALE KOJE JE POREDALA PO .

 JE S DIVLJENJEM PROMATRALA KOJE SU, U SVAKOM POGLEDU,

IZGLEDALE PROFINJENO I PRIMAMLJIVO. JOJ JE PREDLOŽILA DA POSUDI .

NIJE PROŠLO MNOGO VREMENA , A JE POSTALA STALNA GOŠĆA .

KOJA JE UPOZNALA ČUDESAN SVIJET .

Napisala: MATEA ROGLIĆ, 6.A
Nacrtala: BARBARA ŠUNDOV, 5.B

ЈЕДАН, ЈЕДАН, ДВА - СПАШАВАМ И ЈА!

Područni ured za zaštitu i spašavanje Split u suradnji s policijom i vatrogasnim postrojbama te Ustanovom za hitnu medicinsku pomoć i Hrvatskom gorskom službom spašavanja u ponedjeljak (26. travnja 2010.) proveo je edukaciju učenika naše škole u području zaštite i spašavanja. Djeci je održano predavanje i prezentacija o izvanrednim situacijama koje nas mogu iznenaditi (požarima, potresima, poplavama).

Djeca su doznala kako nastaju takve opasne situacije i kako bi se u takvim slučajevima trebali ponašati te da je **112 – jedinstveni broj za žurne pozive**.

Naravno da su djeca upoznata i s činjenicom da neoprezna i nepromišljena ponašanja mogu izazvati neke od izvanrednih situacija poput npr. požara. Dobili su savjete kako se odgovorno i oprezno treba ponašati u određenim prilikama da do izvanrednih okolnosti ne bi ni došlo (prevencija). Djeci su potom prezentirane aktivnosti, oprema i uređaji koji se koriste za spašavanje.

Nadamo se da će djeca i ubuduće imati priliku za predavanja i susrete koji će im pružiti praktična znanja za život.

Svečanost za kraj četverogodišnjeg druženja

Dragi čitatelji, mi idemo u peti razred!

Pripremili smo zato oproštajnu priredbu za roditelje i učiteljicu. Bili smo uzbuđeni, ali pred ovom vjernom publikom uopće nismo imali tremu. To su ipak naši roditelji i učiteljica koji nas dobro poznaju.

U dramskoj predstavi „Eko priča“ imali smo različite uloge: spremnik za plastiku, Zemlja, limenka, sudac... Bio je tu i jedan ekološki osviješten dječak pa je podsjetio roditelje na neke „važne stvari“. Tko zna, možda je neke i osvijestio. Igrokazom „Eko priča“ smo zapravo htjeli upozoriti na opasnosti od pušenja, korištenja neekoloških proizvoda, nepravilnog postupanja sa smećem... Osim ovih napasti i opasnosti bilo je u predstavi cvijeća koje je razveselilo Zemlju i nas djecu, naravno. Sudac je presudio baš kao i djeca: „Poštujte Zemlju

da nam lijepa bude jer ćete tako usrećiti sve ljude!“ Zadovoljni smo presudom suca, ako bude po volji njegovoj.

Prilikom ovoga druženja izveli smo skečeve: Robin Hood, Kino, Builder, Hrvatski vozači boba.

Još od prvog razreda u školi smo učili kako bismo se trebali ponašati u opasnim ili neugodnim situacijama, a učiti ćemo i vježbati i dalje. Ovom prigodom dotaknuli smo još jednu važnu temu, temu nasilja među ljudima, a posebno nasilja koje pogađa djecu. Skečom smo poručili da nasilje ne rješava probleme nego ih stvara.

Ovim smo druženjem djece, roditelja i učiteljice obilježili i proslavili završetak 4. razreda. U znak zahvalnosti učiteljici smo poklonili dar za sjećanje i lijepi mirisni buket. Želimo joj sve najbolje s novim prvašima!

Sara Cetin, 4.a,
Matea Ujdur, 4.a,
Zrinka Štambuk, 4.a

u oš „Blatine-Škrape“

snimljen je prvi film

Od školske godine 2009./2010. u Osnovnoj školi „Blatine-Škrape“ postoji Filmska grupa. Taj projekt je pokrenuo učitelj Petar Šimundža. Pozvao je studente Filmske akademije da učenicima pokažu kako zapravo nastaje film kako bi se i sami okušali u stvaranju počevši od smišljanja priče do realizacije tj. snimanja vlastitog filma.

Nera Miočić i Toni Mijač, studenti Umjetničke akademije Sveučilišta u Splitu najprije su poučavali djecu o pojmovima iz filmske kulture, gledali su i analizirali različita filmska ostvarenja, zatim su djeca uz njihovu pomoć kroz praktične vježbe otkrivala svoje interese i razvijala različite vještine. Na radionicama su dobila niz korisnih savjeta o glumi, ponašanju ispred kamere, ali i poslu iza kamere pa se svako dijete zainteresiralo za neki segment posla na filmu i u skladu s tim dobilo svoj zadatak. Ovo su zapravo bile pripreme za ono što je slijedilo – snimanje vlastitoga filma.

Djeca su se s radošću sastajala i vrijedno radila sa svojim mentorima tako da je posao dobro napredovao. Snimalo se oko tri mjeseca.

„Veliko otvaranje“, prvi film koji su stvorili naši učenici, prikazan je 29.5.2010. u Kinu „Bačvice“. Posljednja scena, u kojoj su se angažirali i roditelji i učitelji, otkrila je zašto je film dobio baš taj naziv. Naime, na kraju filma je otkriven grafit koji uljepšava pogled igralište, a prikazuje simbole grada: Marjan i katedralu sv. Duje. Za pomoć u njegovu nastajanju zaslužan je mladi „meštar za grafite“, Mate. Otkrivanje grafita je bilo popraćeno glazbom, plesom pa čak i zakuskom.

Djeca su s ponosom pokazala da suradnjom i upornim radom mogu stvoriti vrijedna djela. Ovaj film je jedno od njih, zato hvala svima koji su doprinijeli da on nastane. Zahvalni smo i Jošku Franiću koji je „uskakao pomoći“, Neri i Toniju na uloženom trudu i vremenu te direktoru Festivala mediteranskog filma Alenu Munitiću na podršci ovom projektu. U ovom broju školskog lista priložen je DVD pa se nadamo da ćete i vi s užitkom pogledati „Veliko otvaranje“.

na školsko

igralište, a prikazuje simbole grada: Marjan i katedralu sv. Duje. Za pomoć u njegovu nastajanju zaslužan je mladi „meštar za grafite“, Mate. Otkrivanje grafita je bilo popraćeno glazbom, plesom pa čak i zakuskom.

Djeca su s ponosom pokazala da suradnjom i upornim radom mogu stvoriti vrijedna djela. Ovaj film je jedno od njih, zato hvala svima koji su doprinijeli da on nastane. Zahvalni smo i Jošku Franiću koji je „uskakao pomoći“, Neri i Toniju na uloženom trudu i vremenu te direktoru Festivala mediteranskog filma Alenu Munitiću na podršci ovom projektu. U ovom broju školskog lista priložen je DVD pa se nadamo da ćete i vi s užitkom pogledati „Veliko otvaranje“.

Filmska radionica

Ove godine u našoj školi organiziran je projekt „Filmska radionica“.

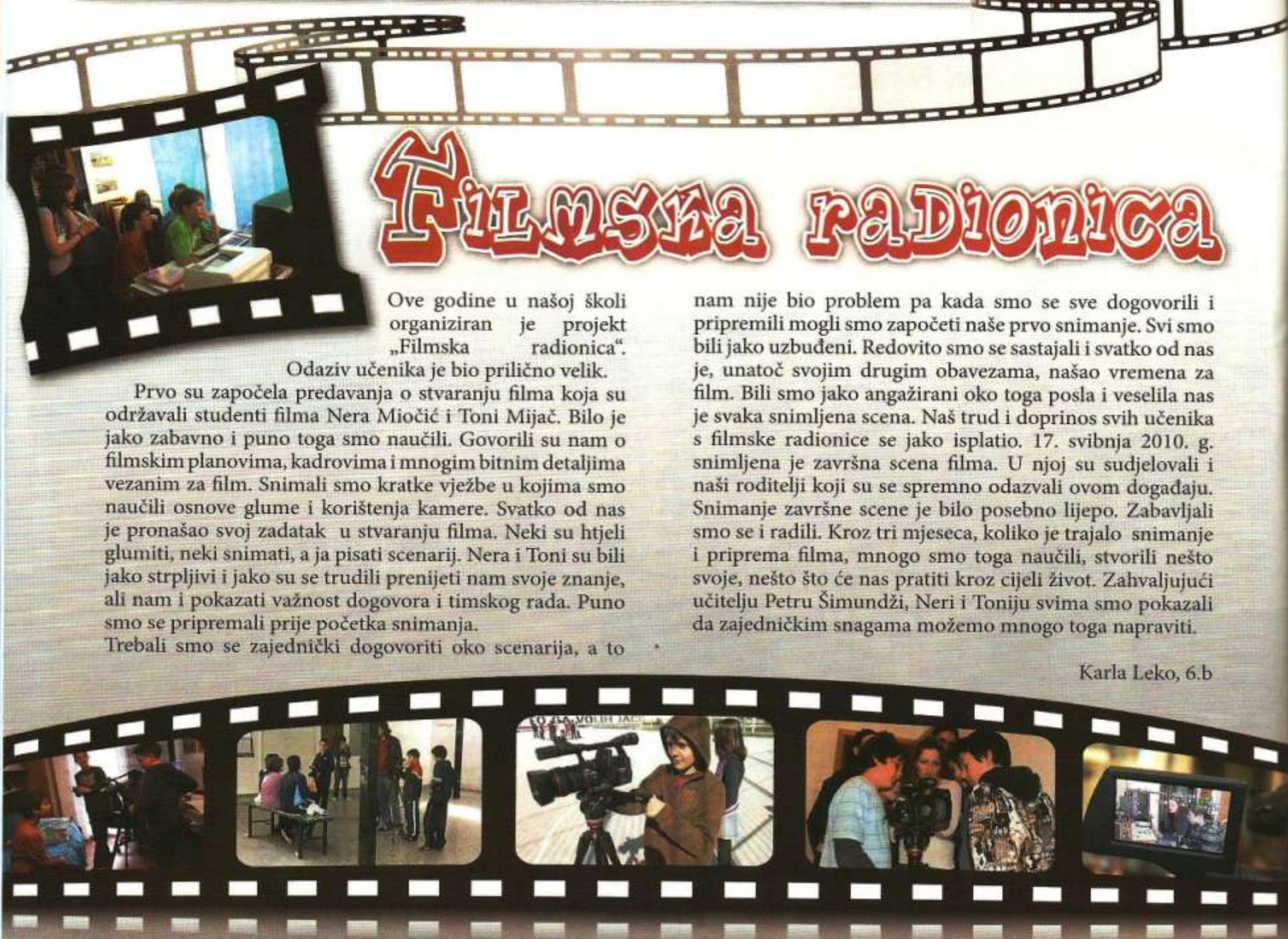
Odaziv učenika je bio prilično velik.

Prvo su započela predavanja o stvaranju filma koja su održavali studenti filma Nera Miočić i Toni Mijač. Bilo je jako zabavno i puno toga smo naučili. Govorili su nam o filmskim planovima, kadrovima i mnogim bitnim detaljima vezanim za film. Snimali smo kratke vježbe u kojima smo naučili osnove glume i korištenja kamere. Svatko od nas je pronašao svoj zadatak u stvaranju filma. Neki su htjeli glumiti, neki snimati, a ja pisati scenarij. Nera i Toni su bili jako strpljivi i jako su se trudili prenijeti nam svoje znanje, ali nam i pokazati važnost dogovora i timskog rada. Puno smo se pripremali prije početka snimanja.

Trebali smo se zajednički dogovoriti oko scenarija, a to

nam nije bio problem pa kada smo se sve dogovorili i pripremili mogli smo započeti naše prvo snimanje. Svi smo bili jako uzbuđeni. Redovito smo se sastajali i svatko od nas je, unatoč svojim drugim obavezama, našao vremena za film. Bili smo jako angažirani oko toga posla i veselila nas je svaka snimljena scena. Naš trud i doprinos svih učenika s filmske radionice se jako isplatio. 17. svibnja 2010. g. snimljena je završna scena filma. U njoj su sudjelovali i naši roditelji koji su se spremno odazvali ovom događaju. Snimanje završne scene je bilo posebno lijepo. Zabavljali smo se i radili. Kroz tri mjeseca, koliko je trajalo snimanje i priprema filma, mnogo smo toga naučili, stvorili nešto svoje, nešto što će nas pratiti kroz cijeli život. Zahvaljujući učitelju Petru Šimundži, Neri i Toniju svima smo pokazali da zajedničkim snagama možemo mnogo toga napraviti.

Karla Leko, 6.b

ROBIN HOOD

Ove je godine u kina došao „novi“ Robin Hood. Sedmaši i osmaši film su pogledali u kinu Broadway u pratnji svojih nastavnica.

Radnja ovoga pustolovnog filma započinje Trećim križarskim ratom u kojemu kao izvrsni strijelac sudjeluje Robin Longstride.

Nakon smrti Richarda Lavljeg Srca, Robin koji se dugo borio izvan domovine, s tri suborca želi se vratiti u Englesku. Na putu prema domovini nailazi na zasjedu kraljevske straže koju predvodi sir Godfrey, engleski vitez francuskoga podrijetla kojemu je bilo naređeno da ubije Richarda. Međutim, otkrivši da je kralj već ubijen, dolazi do sukoba između Robina i njegovih drugova s kraljevskom stražom pri čemu prvi izlaze kao pobjednici, a sir Godfrey biva otjeran. Robin je obećao umirućem vitezcu Loxleyju da će vratiti moć njegovom ocu u Nottinghamu. Robin i družina krađu oklope ubijenim vitezovima te kreću prema engleskim brodovima prurušeni u plemiće i nastavljaju put. Po dolasku u Englesku, Robin, koji je preuzeo identitet Loxleyja, izabran je da obavijesti kraljevsku obitelj o kraljevoj smrti te da svjedoči krunidbi kralja Johna, mlađeg brata nedavno preminulog kralja Richarda. On, arogantan i zao, ne pokazuje nikakvo sažaljenje prema siromašnom kraljevstvu, nego naređuje prikupljanje visokih i okrutnih poreza pa šalje sir Godfreyja na sjever. Kralj John ne zna da je ovaj „agent“ francuskog kralja koji koristi njegovu odluku da poveća nemire kako bi došlo do građanskog rata u Engleskoj.

Robin i družina kreću u Nottingham pa susreću Loxleyjeva oca, sir Waltera koji moli Robina neka se nastavi predstavljati kao Loxley da ne izgubi obiteljsku zemlju. Lady Marion, Loxleyjeva udovica, u početku je nepovjerljiva prema Robinu, no ubrzo ga je zavoljela. U međuvremenu, Godfreyjeve akcije su uznemile sjeverne barune koji zahtijevaju od kralja potpisivanje Povelje prava. Nakon što je shvatio Godfreyjevu obmanu i znajući da mora skupiti ljude i suprotstaviti se francuskoj invaziji, kralj John pristaje.

Vrhunac filma je francuska invazija na južnu englesku obalu gdje se susreću s engleskom vojskom. Englezi su uspješni u posljednjoj bitci u kojoj Robin ubija Godfreyja preciznim hitcem s velike udaljenosti. U posljednjim scenama kralj John krši obećanje, Povelju spaljuje i proglašava Robina zločincem. On se sa svojom družinom i Marion seli u Sherwoodsku šumu.

Film mi se svidio zbog glavnog lika. Prati njegov život od početaka, u vojsci kralja Richarda u kojoj se bori protiv Francuza, pa do skupljanja družine koja će se svojim vještinama oduprijeti pohlepnim bogatašima uzimajući od njih kako bi dali siromašnima. Prikazan je kao vješt strijelac i neustrašiv borac, ali mi se još više svidjela njegova druga strana koju otkriva zaljubivši se u prekrasnu Marion. To je strana ljubavi, pravednosti i pažnje koju ne može sakriti ni teški oklop.

Kristina Vrekalo, 7.b

Svijet sapunica

Sapunice. Ima ih na tisuće, a sve su jednake. Uvijek se neki Rodrigo bori protiv cijelog svijeta zla i splotki kako bi se susreo sa svojom Esperancom, dok se Camilla trudi iz petnih žila da mu to onemogući i da ga rastavi od Esperance.

Sapunice ne gledam, ali ih moja baka (tko bi i posumnjao u to) gleda, a kako sam ja često kod nje, ne mogu ih potpuno zanemariti. I kad god počne neka nova sapunica, ubrzo se ispostavi da je gotovo jednaka prethodnoj. Uvijek iste ljubavne priče, isti zlikovci, iste teme, čak su ponekad i pjesme koje se vrte u uvodnoj i završnoj špici skoro jednake po tekstu, samo je melodija drugačija. A i glumci su više-manje uvijek isti.

Jedna tipična sapunica bi izgledala ovako. Jadna siromašna Esperanca, koja je usput, onako slučajno, unatoč svom načinu života, ljepotica blistavog osmijeha koji očarava, njena kosa je kovrčava i sjaji se kao da svaki dan provodi 2 sata u frizera, a njene oči su pune života i sreće, slučajno dospije na imanje bogatog Rodriga, koji je, također pukim slučajem, poduzetnik ili doktor plavih očiju, koji je plemenit, duhovit, uljudan, a ne razmaženi bogataš kakvi su svi iz njegove obitelji, osim njega. Oni se odmah zaljube, jer on nju među tko zna koliko posluge na imanju primjeti isti dan kad je došla. I sve bi to bilo krasno, da se ne uplete zločesta Camilla, također iz neke druge bogate obitelji koja si je kao zadatak postavila brak s Rodrigom, i koja je pokvarena zmijurina koja je navikla da sve bude po njenom. Ona će tijekom ostalih 100 epizoda provesti svaki dan svog života smišljajući splotke i laži, a možda i neke oštrije metode, ne bi li postigla što želi. Na kraju i uspije, jadna Esperanca biva protjerana s imanja jer joj je Camilla podvalila neku laž. Pritom i Rodriga zavarava, nakon čega slijedi „srcedrapajuća“ scena u kojoj je Rodrigo taj koji tjera Esperancu jer joj više ne vjeruje, te ona ljuta i uplakana odlazi. Ali, ubrzo se oboje počnu kajati, te se u sljedećih 50 epizoda potroši oko 20 minuta u svakoj epizodi kad se prikazuje kako Rodrigo razmišlja o Esperanci i obratno, i u sebi kroji nekakve kao duboke misli (npr. „Esperanca. Naša ljubav je tako duboka da nas ništa neće rastaviti. Volim te.“). Onda krene nekoliko minuta prisjećanja na njihove zajedničke trenutke, praćenih, naravno, pjesmom. I Camilla u tih 50 epizoda dobiva svojih 5 minuta u svakoj, kada razmišlja o tome što bi dalje učinila, a često i priča sama sa sobom (jer se na kraju ispostavi da je opsjednuta ludakinja). Tada ona prokilnje Esperancu i dan kada se rodila. Usput, umre neki lik koji bi bio presudan da spoji Esperancu i Rodriga. Mnogo likova tijekom radnje sazna da ima nekog brata, sestru, tetu, tatu, mamu za koje nisu znali da postoje ili su mislili da su mrtvi, ili se nekoliko likova vjenča, tako da je na kraju serije svatko svakome brat, sestra, mama, tata, teta, muž ili žena. I nakon 50 prije navedenih epizoda, Rodrigo i Esperanca shvate da su pogriješili i započnu novi život, što razbijesni Camillu koja smišlja pakleni plan, koji će sigurno upaliti i zauvijek ih rastaviti. Plan ne upali, a Camilla završi ili u zatvoru, ili u ludnici, ili bude mrtva. Zatim slijedi posljednja, 946. epizoda, u kojoj se prikazuje savršen život i sklad svih likova sapunice.

Naravno, nisu sapunice baš uvijek ovakve, ponekad je Rodrigo siromašan, a Esperanca bogata, ili nije baš točno takva radnja, ali se na kraju sve svodi na isto.

Naravno, valja napomenuti da je ovo samo moje mišljenje, i da ono ne oslikava pravu sliku o sapunicama. Netko ih voli, a netko ne. Na kraju krajeva, o ukusima se ne raspravlja.

Luka Mijalković, 7.a

Povijesna grupa - 5. A 2009./2010.

Učeci o počecima pismenosti koja se veže uz mezopotamski narod Sumerane učenici petoga razreda uče i o najstarijem književnom djelu u povijesti, a to je ep o Gilgamešu. U okviru Povijesne grupe 5.a razreda učenicima je prepričana prilagođena verzija epa. Zašto učiti o nečemu kao o činjenici? Zanimalo nas je o čemu su ljudi u tako davnoj prošlosti razmišljali i što je bilo toliko važno da bi nam o tome ostavili pisani trag. Nakon što su čuli prilagođenu verziju sadržaja epa, učenici su dobili zadatak da likovno ožive prizore iz priče. Uz vodstvo i pomoć nastavnice nastao je strip. Učenici su potpuno samostalno, uz minimalnu pomoć nastavnice, osmislili dijaloge među likovima koji

su se našli na njihovim likovnim radovima, a nastavnica je radove različitih učenika spojila napisavši pojašnjenja koja povezuju pojedine dijelove priče u jedinstvenu cjelinu. Strip je rezultat timskog rada različitih učenika i zato neki likovi u različitim dijelovima stripa različito izgledaju, ali ispred teksta kojega ti likovi izgovaraju nalazi se i ime lika. Strip prikazuje kako su učenici doživjeli priču i u nekim dijelovima odudara od originalnog sadržaja epa. Učenike je najviše interesirao motiv prijateljstva. Poruka epa je puno dublja, ali zbog uzrasta učenika nismo ulazili u pretjerane analize. Zaključili smo da su ljudi u davnoj prošlosti imali slične strahove i težnje kao i mi danas.

Ep o Gilgamešu

Strip su izradili učenici 5.a razreda: FRANE LETICA, DUJE POKLEPOVIĆ, NIKOLA RAJČEVIĆ, DINO DAVOR JELASKA, DOMINIK PAVIĆ, MARKO GALIĆ i PETAR MIKELIĆ

2. Sve znamo, ali moramo.

1. I vi nosite darove kralju Gilgamešu, a nije ih zaslužio jer je prema nama zao.

Bogovi su odlučili kazniti Gilgameša i pokazati mu da se ne smije tako bezobzimo i bahato ponašati.

Gilgameš:
Hladite me! Brže mašite! Kada ćete shvatiti da sam najmoćniji na svijetu? I bogovi mi zavide na mojoj snazi. A da vidimo kakve ste mi darove donijeli...

Bogovi su odlučili načiniti čovjeka obdarenog velikom snagom koji je trebao poraziti Gilgameša. Načinili su ga od blata.

Bogovi

Gilgameš je postao nepodnošljiv!
I s nama bogovima se uspoređuje.
Imam plan!

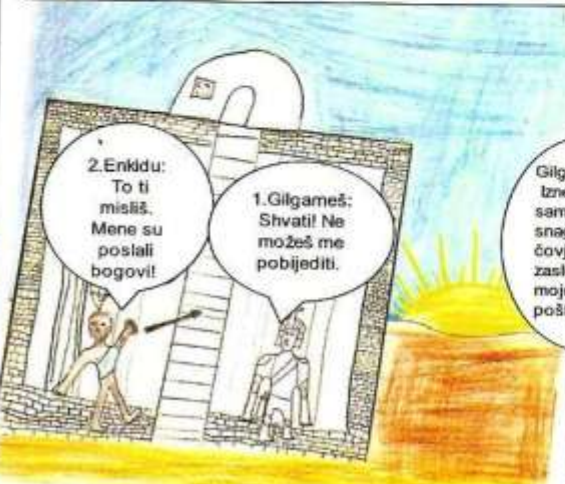

Otiđi i izazovi Gilgameša na borbu. Neka shvati da nije ravan nama bogovima.

Bog neba: Blatni čovječe nazivam te Enkidu.

Enkidu je pred hramom izazvao Gilgameša na borbu.

2. Enkidu: To ti misliš. Mene su poslali bogovi!

1. Gilgameš: Shvati! Ne možeš me pobijediti.

Gilgameš: Iznenaden sam tvojom snagom. Ti si čovjek koji zaslužuje moje poštovanje.

Enkidu: Nisam mislio da ćeš biti tako snažan protivnik.

I tako su Enkidu i Gilgameš postali nerazdvojni prijatelji, a Gilgameš je još jednom pobijedio jer je neprijatelja uspio pretvoriti u prijatelja.

Prijateljstvo Enkidua i Gilgameša bilo je snažnije od svih nedaća i opasnosti koje su im se našle na putu. U blizini grada Uruka, gdje su živjeli, nalazila se cedrova šuma koju je čuvao strašni div po imenu Humbaba. Humbaba je izlazio iz šume i ubijao te uznemiravao stanovnike Uruka. Enkidu i Gilgameš odlučili su ga poraziti.

Humbaba:
Nemoguće
eeeee!

Gilgameš:
Snaga našeg
prijateljstva
pobijedila je i
nepobjedivoga
diva.

Gilgameš:
Svakom zlu
dođe kraj.

Humbaba:
Nemoguće je da
sam poražen. Što
se događa? Tko
ste vi?

Enkidu:
Kompaj, dobro si to
rekao.

Nakon pobjede nad Humbabom Enkidu i Gilgameš su se pobjedonosno vratili u Uruk. Uslijedio je susret Gilgameša i boginje ljubavi Ištar.

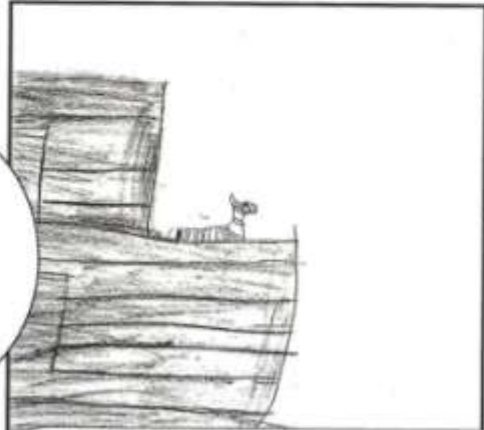
2. Gilgameš:
Jako si lijepa, ali
najljepše na
svijetu
je prijateljstvo.

1. Ištar:
Nudim ti ljubav i sve ljepote
i čari ovoga svijeta. Znam
da sam najljepša. Jesi li
ikada vidio nešto ljepše od
mene?

4. Ištar je stvorila nebeskoga bika i poslala ga da ubije Gilgameša.

3. Ištar: Koji
bahati
momak???
Mene neće
nitko odbiti!
Ma vidjet će
on što ga
čeka.

Gilgameš i Enkidu uspjeli su poraziti nebeskoga bika, ali nakon te velike pobjede Enkidu se razbolio, a poslije i umro. Gilgameš je bio shrvan od tuge. Nije mogao preboljeti gubitak prijatelja i pitao se postoji li način da čovjek postane besmrtn. S nadom da će dobiti odgovor na to pitanje uputio se na daleki put.

Put je Gilgameša odveo do Utnapištima koji je svijetu poznat kao jedini čovjek kojega su bogovi nagradili darom besmrtnosti. U vrijeme velikog potopa bogovi su njemu i njegovoj ženi pošteđeli život i darovali im besmrtnost.

2. Utnapištima: I kraja i
podanika muči isto
pitanje. Postoji način,
ali još nitko to nije
uspjao. Moraš pronaći
morsku travu
besmrtnosti u moru
na kraju svijeta.

Gilgameš:
Konačno sam te
uspjao pronaći. Jedva
sam preživio put. Na
strašnim sam
mukama i nadam se
da ćeš mi pomoći.
Molim te reci mi na
koji način čovjek
može postati
besmrtn.

Gilgameš:
Blizu sam.
Još samo
trebam
zaroniti.

Gilgameš je nastavio putovanje po uputama koje je dobio od Utnapištima.

Evo jel
Trava
besmrtnosti!
Uspjao
sam!

Prezretni
Gilgameš je
pivao ostavivši
travu koja mu
je trebala
omogućiti
besmrtnost na
obali,
ali...

Neeee!
Zmija mi je
ukrala travu!
Neeee!

Hrabri i moćni kralj
Gilgameš ipak nije uspio
postati besmrtn. Nakon
dugotrajnoga putovanja
vratilo se kući. Prema svojim
podanicima postao je bolji,
ali na kraju i on je samo
čovjek sa svojim manama
i vrlinama, strahovima i
težnjama, pa je njegov
ovozemaljski put jednoga
dana završio u palači u
sumerskom gradu Uruku.

EP O GILGAMEŠU

je najveće, najpoznatije, najznačajnije i najvažnije djelo babilonsko-asirske književnosti. Najstariji motivi datiraju mu još iz sumerskog doba. Djelo je nastalo oko 1700. pr. Kr., a njegov konačan oblik pronađen je u biblioteci asirskog cara Asurbanipala na 12 nepotpuno očuvanih ploča. Sadržajno se sastoji od dva dijela: u prvome se priča o prijateljstvu kralja Gilgameša s Enkiduom, čovjekom goleme snage koji je odrastao u prirodi među divljim životinjama; drugi dio epa događa se nakon Enkiduove smrti i posvećen je opisima Gilgamešove žalosti za prijateljem, njegova straha od smrti i njegovih pokušaja da stekne besmrtnost. U tom epu susrećemo motive koji će biti razrađeni u biblijskoj i grčkoj mitologiji (čovjek napravljen od gline i ožvijen, zmija koja krade besmrtnost, opći potop, silazak u podzemlje...). U stripu susrećemo i divne primjere upornosti u traženju odgovora na osnovna pitanja života i smrti, koja su oduvijek mučila ljudski rod.

**PROJEKT
- KAZALIŠTE U STAROJ GRČKOJ
- MASKENBALSKE SALE
5.a- 2009./2010.**

• Na satovima povijesti upoznali smo se s velikim brojem starih i zanimljivih kultura i civilizacija. Dok smo učili o kulturi starih Grka i spoznavali njezinu ostavštinu prisutnu u sadašnjosti, sjetili smo se priča iz grčke mitologije i filmova o Trojanskom ratu i Odisejevim pustolovinama. Središnja tema za pete razrede određena na mjesečnom planiranju za veljaču bila je „Maskenbalske šale“. Upravo u tom razdoblju učili smo o kazalištu u staroj Grčkoj i o tome kako su svi glumci morali nositi maske. Odlučili smo se poigrati maskama i sadržajima o kojima smo učili na satovima povijesti. Prvi zadatak bio je izraditi maske inspirirane grčkom mitologijom i Homerovim epovima, a o ostalome slijede dojmovi učenika.

Vedrana Sočo, voditeljica Povijesne grupe

• Na Povijesnoj grupi razrednica nam je rekla kako ćemo osmisliti i izvesti igrokaz „Odisej u zemlji kiklopa“. Priča se nalazi u grčkom epu „Odiseja“ o kojem smo učili na satovima povijesti. Svi smo se razveselili, a na sljedećem satu Povijesne grupe imali smo audicije za glumce. Svi su odlično glumili, ali za glavnog glumca, Odiseja, jednoglasno smo odabrali Franu. Dugo smo vježbali igrokaz, a Ivana i Nina su osmislile scenografiju i kostime. Došao je trenutak kada smo pred ostatkom razreda trebali izvesti igrokaz. Razrednica nam je pomogla da se obučemo i uredimo za predstavu. Svi smo imali tremu jer smo morali glumiti pred razredom. Na kraju smo bili zadovoljni i dobro smo se zabavili. U zboru su pjevale: Sanja, Vanda, Anđela i Lara. Horu, boginju proljeća, glumila je Tea, Zeusa Dominik, a Frane je glumio Odiseja. Kiklopa je glumio Marko, Homera Duje, Hermesa Lovre, a u ulozi Odisejevih prijatelja našli su se Nikola, Petar, Ivan i Ivo Ivanda. Ja sam glumila Atenu.

Anna Marion Martin

• Već u petom razredu naučili smo kako biti glumac. Predstavu „Odisej u zemlji kiklopa“ jedva smo dočekali. Pripremili smo kostime i šminku i ponosno počeli s glumom. Smiješni Frane odlično je glumio Odiseja, a Marko se uživio u ulogu kiklopa i sve nas oduševio. Vrijedno smo radili i naučili da se sve može kad se hoće. Svidjelo mi se sve, vjerujte, sve. Nadam se da ćemo i ove godine na Povijesnoj grupi smisliti nešto nezaboravno.

Sanja Opačak

• Najviše ću pamtiti probleme koje smo imali s Homerovom maskom koja se razbila pa smo Homera- Duju morali našminkati, a jedan od najzabavnijih dijelova predstave bio je kada se kiklop napio i povraćao što je iskoristio Odisej i pogodio ga kopljem u oko. Odlično su to odglumili. Na kraju smo bili sretni i zadovoljni, fotografirali smo se i zezali.

Petar Mikelić

• Nisam bio član Povijesne grupe, ali sam zamijenio bolesnog glumca i u posljednji tren spasio predstavu. Glumio sam Hermesa- glasnika bogova. Najviše su mi se svidjeli plastični mačevi i Homerov kostim- naočale za sunčanje i crni plašt te veselo raspoloženje glumačke družine.

Lovre Pavičić

Kazalište u staroj Grčkoj

Predstava: “Odiseja”

9.pjevanje-Pripovijest o kiklopu

KAKO TO RADI?

U suradnji sa

howstuffworks

Krećemo sa skenerom

Skener neki od nas svakodnevno susreću na poslu. On radi savršenu digitalnu kopiju slike s papira. **Ali, kako to radi?** Ne biste vjerovali, on koristi čisto bijelo svjetlo. Bijelo svjetlo osvjetli sliku i ona se odbija od bijele površine zajedno s bojama koje onda prolaze kroz malu leću koja ih preusmjerava u CCD skener. On se sastoji od skenera za tri boje spektra-crvenu, plavu i žutu. Kada boje prolaze kroz skener, kreiraju el.energiju. Kada se sve tri boje pomiješaju, one kreiraju savršenu digitalnu kopiju slike.

CCD skener

Nastavljamo s touchscreenom

Touchscreen danas je prisutan na brojnim računalima i mobilnim telefonima. On osjeti kada ga dodirnete i točno zna gdje ste ga pritisnuli. To je sve „super“, **ali kako to radi?**

On emitira male količine električne struje. Kada ga tvoj prst pritisne, malena količina energije ulazi u prst i na tom mjestu gdje si ga pritisnuo njegovi skeneri osjete da tu nema struje. I to je to. Nevjerojatno jednostavno, a tako korisno.

I, za kraj, digitalno 3D kino

Većina vas, čitatelja, bar je jednom posjetila 3D kino. Svi se slažemo da je efekt nevjerojatan. To je sve „super“, **ali kako to radi?**

3D film koji gledate snima se posebnim 3D kamerama. On se zatim obrađuje i onda dolazi do kina. Kina nude posebne aktivne 3D naočale koje daju specijalni efekt. Mi smo napravili ovaj dio uz pomoć 3D tehnike XPAND koju smo imali priliku vidjeti u Broadway kinima u Splitu. Naočale svako malo „brane“ jednom oku da vidi sliku. To stvara efekt da svako oko vidi malo drukčiju sliku od drugog. Mozak te dvije slike spaja u jednu koja se čini trodimenzionalna. Naočale su usklađene s projektorom uz pomoć posebnog infracrvenog emitera. I eto, tako to radi.

Najnovije XPAND Naočale

To je to. Bilo da skenirate sliku, pritisnete touchscreen, ili uživate u 3D kinu, sada znate kako to radi.

Ivo Skočić, 6.c

Povijest

• Najstariji grad Hrvatske jest **Starigrad**. Nastao je 457. godine prije Krista i to iste godine kad se rodio Aristotel - starogrčki filozof.

• **Marija Terezija** je osoba koja je odredila zakon o školovanju što znači da je baš ona „kriva“ što moramo ići u školu.

Kemija i biologija

• Znoju „miris“ daje ista kiselina koja nastaje i kvarenjem maslaca.

• Mišićni umor uzrokuje ista kiselina koja nastaje kvarenjem mlijeka.

• Ozonske rupe nastaju na mjestu gdje je uništen sloj ozona u stratosferi (dijelu atmosfere).

Sapuni protiv deterdženata!

Sačuvati strojeve za pranje ili prirodnu ravnotežu?!

Sapuni stvaraju neotopljive soli koje mogu uništiti strojeve za pranje, ali ne uništavaju prirodnu ravnotežu dok deterdženti djeluju suprotno. Mi odlučujemo sami!

Marin Ogorevc, 8.c

KRIŽALJKA

1					
2					
3					
4					
5					
6					
7					
8					

1. Dinamit je izumio Alfred _____
2. Zemljopisne karte možete vidjeti u knjizi zvanj _____
3. Leti, ima krila i kljun. To je, naravno _____
4. Ne izlučuje ga svaka zmija, ali zbog njega se zmija bojimo.
5. Najjednostavniji alkan koji je u smjesi sa zrakom eksplozivan - rudarski plin.
6. Osoba koja živi na Grenlandu je najvjerojatnije _____
7. Suprotno od visoko je _____. Takvu ocjenu sigurno ne želiš nikad vidjeti u dnevniku.
8. Najsitnije čestice kemijskih elemenata su _____

Ispiši rješenje dobiveno u zatamnjenom stupcu:

Eko, eko.

ŠTO SMO TO UČINILI ???

Vjerovali ili ne, globalnim zatopljenjem ne uništavamo samo svoje živote, već i živote nemoćnih i nedužnih stvorenja. U nastavku teksta pročitajte što muči ta draga bića.

LEDENJACI SE TOPE !!!

PROBLEM :

Zbog visokih temperatura ledena utočišta „kraljeva leda“, polarnih medvjeda, nestaju.

DETALJNIJE :

Medvjedi bi uginuli bez ledenog pokrivača koji im je dom i mjesto gdje pronalaze hranu. Da se otopi ne bi mogli radati mlade niti se brinuti za njih. Znanstvenici predviđaju da će se do 2100. godine većina leda otopiti.

ZBOGOM GMAZOVI !!!

PROBLEM :

Gljivici koja je smrtonosna za sve vodozemce pa i žabe pogoduje toplina.

DETALJNIJE:

Za ovo je također zaslužno globalno zatopljenje koje podupire širenje smrtonosnih gljivica: one zahvate kožu vodozemca, vodozemac ne može disati i onda ugiba. Te su gljivice ubile vodozemce diljem svijeta. Neke su vrste gotovo istrebljene.

KORALJI NE MOGU PODNIJETI VISOKE TEMPERATURE !

PROBLEM:

Koralji ugibaju zbog porasta temperature mora.

DETALJNIJE :

Koralji su životinje koje žive u velikim kolnijama. Žive u zajednici s malim biljkama, zvanim alge. Alge žive u koraljnom tkivu dajući mu hranjive sastojke... Koralji imaju nisku, jako nisku, toleranciju prema klimatskim promjenama. Velike temperature izlažu ih velikom stresu, a jedna od zastrašujućih posljedica je odbacivanje algi. Bez algi oni ne mogu živjeti zato što gladuju. 25% svjetskih koralja već je uništeno. Najgore je to što izumiranje ne prijete samo njima, već svima kojima je tamo utočište i hrana.

Matea Roglić, 6.a

„GLAS ZA ZEMLJE SPAS“

POTRESI NA HAITIJU

12. siječnja 2010. godine Haiti, koji zauzima trećinu otoka Hispanola u Karipskom moru, pogodio je razoran potres koji je odnio oko 500.000 ljudskih života, a za sobom ostavio razrušene kuće, zgrade, naselja, bolnice i cijele gradove.

Bio je to potres od 7 richtera, a epicentar se nalazio u tromilijunskom, glavnom gradu Port-au-Princeu u kojem je, između ostalog, teško ošteti i Nacionalnu palaču u kojoj je sjedište predsjednika i sjedište UN-a te brojne druge zgrade.

Slika preuzeta s: <http://www.dalmacijanews.com/tabid/75/articleType/ArticleView/articleId/19712/Default.aspx>

KATASTROFA I KAOS

Stanje u kojem se nakon snažnog potresa našao Haiti najbolje su opisali Američki diplomati i humanitarni djelatnici sa samo nekoliko riječi: „Totalna katastrofa i kaos!“ S Haitija su neprestano pristizale šokantne slike ljudi koji leže mrtvi na ulici ili zatrpani pod ruševinama, razrušeni gradovi i teško ozlijeđeni Haićani.

Ovi su katastrofalni potresi najjači u posljednjih 200 godina. Pitamo se, je li Haiti bio „samo“ upozorenje? Zemlja sve češće šalje znakove svoje uznemirenosti. Zadnjih smo mjeseci i dana svjedoci ponovnog podrhtavanja tla. Ovaj put u Indoneziji i na Balkanskom poluotoku.

Dora Čović, 6.a
Petra Savanović, 5.b

KUTIJA POMOĆI

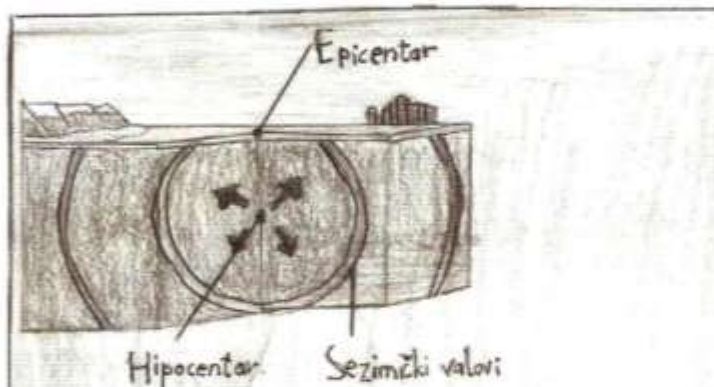
Drži se sljedećih uputa i učini Zemlju ljepšim i boljim mjestom.

- UGASI SVJETLO SVAKI PUT KAD IZAĐEŠ IZ SOBE.
- KORISTI FLUORESCENTNU ŽARULJU UMJESTO OBIČNE.
- RECIKLIRAJ! (ODLAŽI U POSEBNE SPREMNIKE PAPIR, STAKLO, PLASTIKU...).
- UMJESTO KLIME TIJEKOM LJETA UPALI VENTILATOR.
- ZATVORI VODU DOK ZUBE TRLJAŠ ČETKICOM.

- VOZI SE JAVNIM PRIJEVOZOM UMJESTO AUTOMOBILOM.
- POŠALJI E-ČESTITKU UMJESTO PAPIRNATE.
- SMEĆE NIKAD NE BACAJ TAMO GDJE NIJE PREDVIĐENO MJESTO.
- KUPUJ METALNE ILI KERAMIČKE ZDJELICE ZA SVOG LJUBIMCA.
- UPOZNAJ SVOJU OBITELJ S OVIM ZELENIM PRAVILIMA.

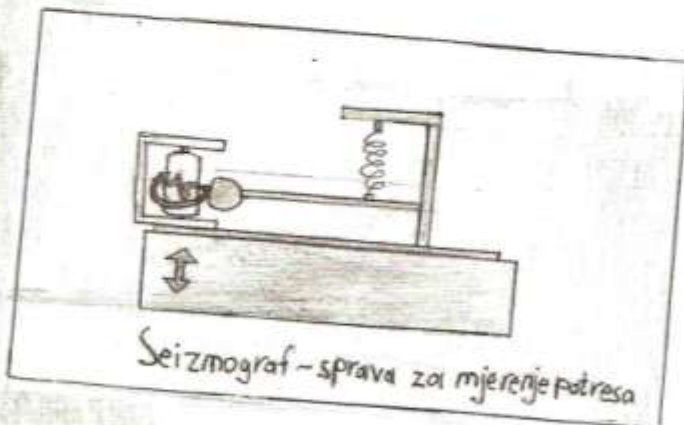
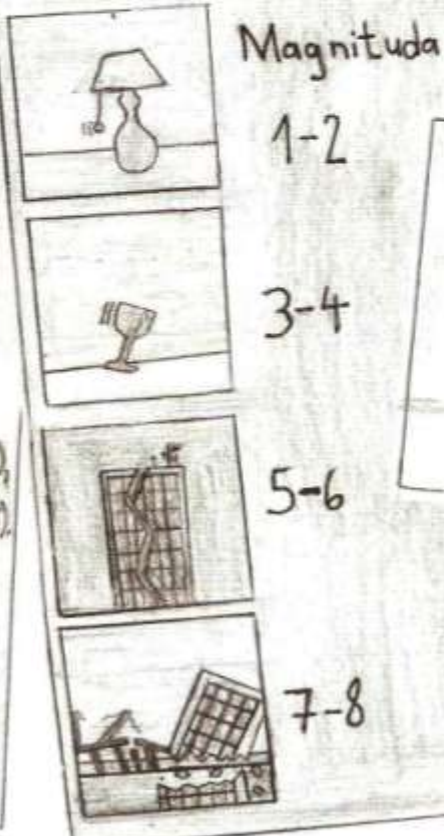
Matea Roglić, 6.a

POTRESI

Većina potresa je slaba da bi napravili štetu (1-4), ali neki su ipak toliko jaki da rade štetu (4-8). Središte potresa zovemo hipocentar, a mjesto gdje se potres najjače osjeti zove epicentar. Što je neki objekt udaljeniji od hipocentra to taj objekt slabije osjeća potres.

Richterova ljestvica

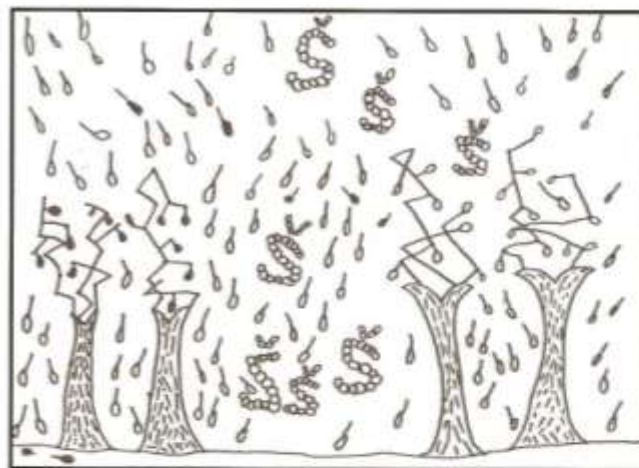

Seizmograf - sprava za mjerenje potresa

Napravio:
Tomislav Petrov V.B

Klara Kovačević, 1.a

Stella Matić, 1.a

Tehnologija ili ekologija

Bojim se da je najveći krivac za ovakav svijet tehnologija, zapravo čovjek. Ljudi su gotovo sve obaveze prepustili tehnologiji. Ne može čovjek sve napraviti bez tehnologije, ali ju je počeo previše koristiti čak i za stvari koje može napraviti bez nje. Današnja generacija živi u novom svijetu, mnogi u materijalnom smislu imaju i više nego što trebaju. Ipak dolazi do raznih ratova među ljudima. Ljudi preziru različitu rasu, mržnja ih tjera da rade loše stvari, a svaki čovjek trebao bi imati ista prava. Međutim, čovjek je postao toliko sebičan, sve uzima samo sebi. Zemlja se pretvorila u kantu za smeće, onečišćena i zanemarena. Ne sjećam se od koga sam najprije

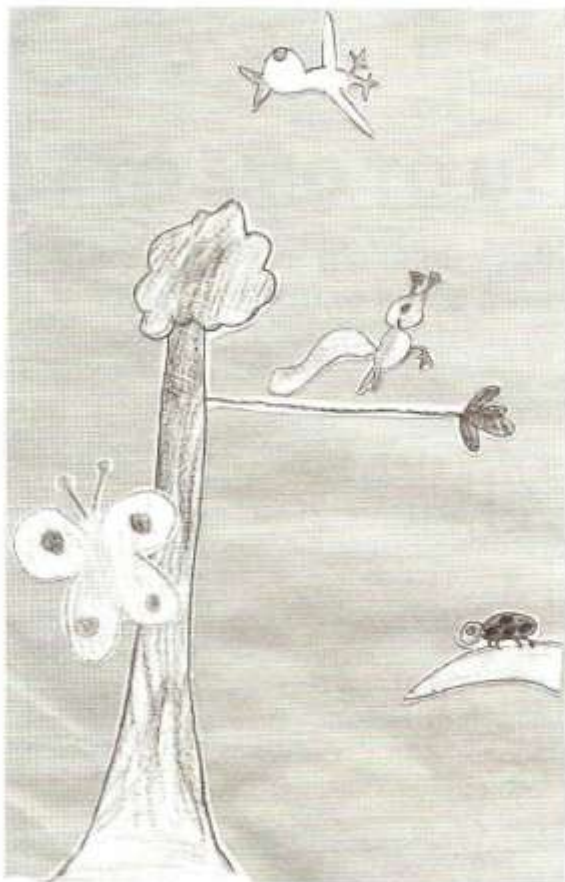
čuła tvrdnje poput: «Nije Zemlja poklonjena nama, nego povjerena na brigu. Trebamo je čuvati i održavati jer to je naš dom, čuvajmo je za generacije koje dolaze!» Zar to ne bi trebalo biti jasno svakome?!

Mislite li da je ljepši život s tehnologijom ili život bez tehnologije, je li ljepši život s više fizičkog rada, ali zato ljepšom i čistijom Zemljom? Što je vrjednije?

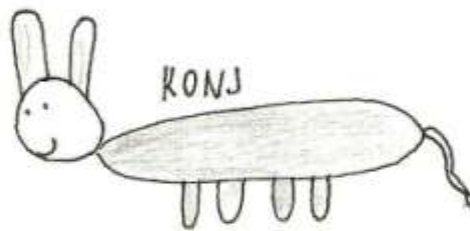
Mi smo birali i nismo marili za Zemlju, izabrali smo tehnologiju, ali Zemlja će nam vratiti jer se kaže: "Sve se vraća, sve se plaća."

Dora Čović, 6.a

Koja životinja mi je najdraža?

Bila bih bubamara da mogu letjeti, leptir da budem krasna, vjeverica da se mogu verati i ptica da mogu cvrkutati.
Ina Pešut, 2.b

KONJ želim biti zato što je lijep i velik.
Lucija Turk, 2.b

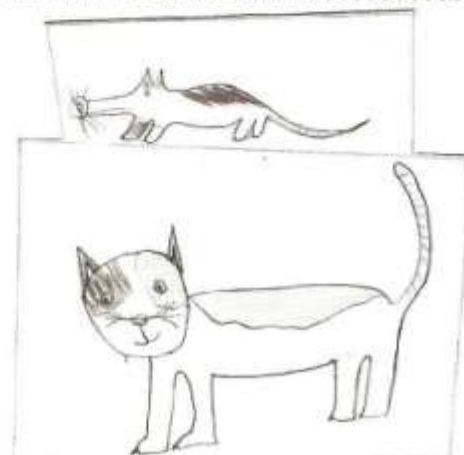
PUH želim biti zato što je malen i ima veliki rep.

SRNA želim biti zato što je mala i nježna.

Bio bih mačka jer su joj dlake jako tople i jako je brza, hrčak jer je sitan i jako smišan.

Mario Piplica, 2.b

Moj najdraži cvijet

Moj najdraži cvijet je ciklama. Ona raste u šumi. Ima pet latica žarko ružičaste boje. Latice su okrenute prema gore kao da hvataju zrake sunca. Stabljika ciklame je krhka, ali dobro učvršćena za zemlju. Listovi su srcoliki, srebrenozelenkaste boje. Ona živi na vlažnim mjestima. Volim šetati šumom i gledati male ružičaste glave koje proviruju između suhog, otpalog lišća. Ciklame su zaista lijepe.

Lana Paladin, 2.a

Natalli Jerković, 2.a

MOJA DOMOVINA

Hrvatsku držim u srcu već osam godina. Nijednu državu ne volim kao Hrvatsku. Želim i dalje živjeti u Hrvatskoj.

Karlo Bošković, 3.b

Marko Pavičić, 2.a

Borna Manojlović, 2.a

DOMOVINA

Domovinu volim najviše, kao mamu i tatu. U njoj sam se rodila, u njoj i rastem. Domovina je moj život pun ljubavi. Zato izgleda kao san.

Ana Petric, 3.b

Josipa Vranješ, 1.a

LJUBAV

Što mislim o ljubavi?
Ljubav je kad netko nekoga voli. Kad Ivo Marici pokloni cvijet, a Pero Vesni lijepu riječ. Ljubav nije slijepa i sve nas uvijek strpljivo čeka.

Ema Kondić, 2.b

SIMPATIJA

Imaš smeđe oči kao ja.
Treniraš kao ja.
Gibak si kao ja.
Moram ti priznati,
jako te volim.

Ana Taslak, 3.b

LJUBAV

DRAGA MAGDALENA,
DRAGA SIMI, LIJEPA SI.
VOLIM TE ZATO ŠTO SI
PAMETNA I DOBRA. IZ MOG
ZALJUBLJENOG SRCA
IZLAZI MI TVOJE IME.
TVOJ IAN

SIMPATIJA

Ti si lijepa kao cvijetak.
Tvoje oči su kao sunce.
Privlačna si kao magnet.
Ja te volim kao život svoj.
Roko Uzelac, 3.b

SIMPATIJA

Ona ima oči crne kao noć.
Njezine ruke su tople kao sunce.
Usta su joj crvena kao trešnje.
Brza je u plivanju kao i ja.
Jako je volim.

Frane Matijaca, 3.b

MAMA

MOJA MAJKA

Postoje mnoge ljubavi, npr. ljubav prema sportu, ljubav prema prirodi, domovini, ljubav prema dječaku, prijatelju. No, postoji ljubav koju treba imati u srcu, ljubav koju treba uvijek nositi sa sobom. Tako zahtjevna, ona je najljepša, najtoplija. To je ljubav prema majci.

Sve što volimo smatramo posebnim. Ja posebnom smatram svoju majku. Ljubav kakvu ja osjećam trebali bi osjećati svi. Ona mora biti istinita, a nadave, iskrena. Nju ne smije ništa uništiti jer je ona najmilije što možemo imati. Dijete svoju majku poznaje bolje od ikoga te se mora pouzdati i vjerovati u njenu ljubav i svoju ljubav prema njoj. Moj odnos s majkom temelji se na povjerenju i iskrenosti. Samo majka zna kad se pretvaram, samo majka čuje kad tiho plačem. Kada me pogleda svojim smeđim očima, osjećam toplinu koja iz nje isijava, vidim svijet potpuno drukčiji od ovoga, svijet dobra, svijet sigurnosti, ljubavi, sreće...

Kada me zagrlj svojim nježnim rukama, osjećam se sigurno. Kada prislonim glavu na njene grudi, čujem srce koje lupa za mene. Njezin osmijeh je kao sunce, uveseljava svaki moj uspjeh, tješi svaki neuspjeh. Moja majka je uvijek tu, u dobru i zlu, uz mene; nenametljivo, nezahtjevno, jednostavno tu.

U svako doba spremna dati savjet, uvijek spremna priskočiti ako nešto trebam, uvijek spremna pružiti rame za plakanje. Moja majka je netko kome mogu ispričati novosti, netko tko će se uvijek smijati mojim šalama, netko tko će me u svakom trenutku saslušati, netko tko će me razumjeti, netko s neiscrpnom ljubavlju, bez obzira što činim.

Majčina ljubav je kao zrak, mi ga ne vidimo, ali ga svakodnevno udišemo. Bez zraka naš je život nezamisliv, bez majke naš život nije moguć.

Bilo je trenutaka kada sam se prema svojoj majci ponašala loše, bezobrazno, neopravdano, imala sam zahtjeve koji nisu mogli biti ispunjeni, jednostavno nisu mogli. Dolazilo bi do razmirica, ponekad i svađa pa pomirenja. U jednom trenutku shvatila sam da tako dalje ne ide. Od toga trenutka slažem se s majkom i pokušavam je više razumjeti, njene probleme, njezinu brigu. Ona je majka kakvu bi svatko poželio. Majčina ljubav nas uči gledati srcem, uči nas opraštati. Slijedeći tu iskrenu ljubav, uspjeh ćemo u životu, jer ona je naš najbolji uzor. Ona nam daje podršku. Kada nam je teško, ona je uz nas. Kada smo mi sretni, sretna je i ona. A kada misliš ili osjećaš da si sam, nisi sam. Ona čuva tvoje srce, njezina velika, neizmjerena ljubav prati te kroz cijeli život.

Kristina Vrekal, 7.b

Hvala, mama!

Hvala, mama, što si se brinula za mene dok sam bio mali,
što si me nasmijavala i zabavljala,
što si me tješila kad sam bio tužan,
što si se trudila da mi uljepšaš svaki dan,
što si uvijek bila nasmijana,
što si slušala sve moje priče i zanimala se za njih,
iako su one bile obične dječje priče i nisu bile baš zanimljive,

što si me uspavljivala kad ne bih mogao spavati,
što me nikad nisi tjerala na nešto što ne želim,
što si mi pomagala kad mi je bila potrebna pomoć,
što si primala šale na svoj račun i sama zbijala šale,
što si svoje vrijeme podređivala meni,
što si uvijek bila na mojoj strani.

A najviše ti hvala, mama, što to radiš i danas,
i što ćeš to raditi i sutra.

Luka Mijalković, 7.a

Viktoria Pavlovski, 4.b

Božićna priča

Polugodište je završilo. Dosadno mi je. Vrijeme je tmurno i oblačno. Nisam ja jedina tužna, pomislim. Ta pomisao mi još više pokvari i ovako ne baš bajkovite misli. Tmurni su oblaci samo iznad moje glave, a čini mi se da iznad glava svih drugih ljudi sunce živahno isprepliće svoje zrake.

Pritisnem lice uz prozor, vani ni žive duše. Ok... Ima jedna vrećica čipsa koja... Nazovem Jelenu - na selu je, Emu - skija. Ne, ne želim znati gdje su ostali zato što bi me to još više podsjećalo na žalosnu činjenicu da sam ja, jedina ja ovdje, čamim u svojoj sobi dok se svi ostali zabavljaju. Još mi malo nedostaje da padnem u jamu boli i tuge, jer... već sam se poskliznula.

Uff! Da me netko vidi, sigurno bi pomislio nešto poput „Ovoj nisu sve ovce na broju, tuguje, a sutra Bož...!“

BOŽIĆ?! Ta riječ me prene iz razmišljanja, sledi mi utrobu. UBIT ĆU SE!!! Darove nisam kupila, a kako ću na polnoć...?! Ma čemu trud, predajem se?! Mogu oni jedne godine bez darova, a na polnoćku mi se i onako ne ide. Mama će sigurno razumjeti.

„Ne pokreneš li se, umrijet ćeš u ovoj sobi, izađi i prošetaj!“ „Ali mam...“, krenem izustiti nešto promuklim glasom, ali zastanem. Neću se truditi, u pravu je.

Tko sam ja uopće da se njoj suprostavim?! Brzopleto navučem kaput.

U obližnjem sam parku, nikog, ničeg osim... Tuga, čemer, jad, bijeda... Dođe mi da zaplačem, ali uspijevam zadržati suze. Zašušti lišće. Neka se mutna prilika približava parku. Ne... hmm... zapravo... Približava se MENI!!! Super, još mi samo nedostaje neki manijak da mi i posljednju lađu potopi. „Lucija!“ pozdravi me poznati zvonki glas. „Ej!“ pozdravim ga tupo.

Upravo mi se obratio najslađi čovjek na cijelome svijetu! Sanjam li?! Ako jesam, onaj tko me probudi neka bude sretan ako ne dobije teške ozljede glave.

Uštupnem se, kiša počne padati. Zakašljucam. „Jesi li dobro?“ brižno upita. Ma neee... ovo je prestvarno za san, zapravo prestvarno je i za javu. „Kako ti, Ivane, nisi na skijanju ili gdje već?“ pitam zamuckujući. „Svake godine ideš!“ Već pljušti kišurina, ali nije mi važno.

Važno mi je samo to što je ON ovdje, što sam JA ovdje, što smo ZAJEDNO ovdje. Na licu mi se pojavi vedar osmeh pun optimizma (nisam ga vidjela, ali sam ga itekako osjećala). Kako se lijepo opet smijati, pomislim, a čini mi se da je to i on mislio zato što je svaki put kada me pogledao, zasjao od sreće. „Želiš li sa mnom na polnoćku?“ promrsim. „Naravno, još pitaš!“ automatski odgovori.

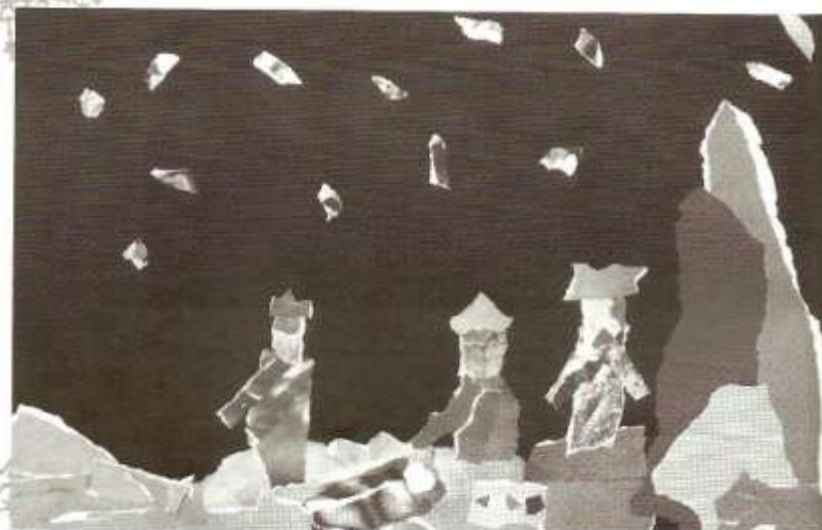
„Pa... ovaj... vidimo se!“ mahne mi uz smiješak. „Vidimo se!“ promrmljam tiho, sva mokra od kiše. Nije dugo prošlo i kiša je prestala. Zrake sunca pobjedonosno zaklicaše očito uvjereni da oblacima zadaju bolan udarac. Zahihoćem se. „Život je lijep!“ pomislim. Iznad moje glave nestanu oblaci i sunce se počne poigravati duginim bojama i mojom kosom. „Život je čudesan!“ kliknem veselo. Pjevajući krenem kući.

Matea Roglić, 6.a

Pahuljice

Mi smo male snježne pahuljice. Živimo u velikom tmurnom oblaku. Kada izađemo iz oblaka plešemo kao prave plesačice i izgledamo kao latice cvjetova. Najčešće se spustimo na dječji nos i na prozore. Djeca od nas rade grude. Slične smo djeci. Kad sletimo na topli dlan djece, rastopimo se i postanemo male kapljice. Ali zbog toga ne smijemo biti tužne jer je naš život kratak ali veseo.

Karla Maleš, 2.a

Luka Galić, 7.a

Noćne boje, mirisi i zvuci

Bijeli konj u galopu bježi od crnog jahača. Nestaje u tami. Mrak je zabljesnuo ulice, trgove i gradove. Svugdje je. Prati nas, ne možemo mu pobjeći. Tmurno je kao u rudnicima ugljena. Samo poneko rijetko svjetlo osvježava tminu. Pogled u mrak je pogled u crno-bijele novine. Sve je utihnulo. Poneko glasanje nepoznate životinje poremeti mir. Osjetimo hladnoću. Taj hladan osjećaj i tama podsjeti me na smrt. Budi osjećaje samoće i straha. Duboko u nama ostaje crn neizbrisiv trag. Ispunjava naše misli. Potiče nas na razmišljanje. Ubrzo, kada se priviknemo na tamu i kada naše uši nauče slušati tišinu, ona nestane. Stado bijelih konja, ljepših nego ikada, tjera tajanstvenoga jahača koji nestaje u bljesku. Naviknemo se na svjetlost i zaboravimo sve ono što nam je tama pružila. Njezine zvukove, mirise, boje.

Josip Mišković, VII.b

Jesen u mojoj ulici

Stigla je jesen. Nebo je sivo i oblačno. Lišće je suho. Pada. Mokro je. Šušti kada hodamo po njemu. Ljudi nose velike i male, jednoboje i šarene kišobrane. Kiša ih moči i lije preko njih. Vjetar fijuče i šiba naše lice. Ptice se skupljaju i odlaze na jug. Meni se sviđa samo rana jesen jer ima puno plodova.

Dora Miše, 2.a

Tomislav Matić, 1.a

Došla je jesen

Jesen je u naš grad došla plačući. Mislila je da je zaboravila kistove. Odjednom se nasmiješila kada ih je ugledala u ruksaku. Odmah je izvadila kistove. Voćnjake je obojila žutom bojom, parkove crvenom, a za šumu je uzela najbolji sprej smeđe boje. Ušla je i u škole i cijele ih ispunila jesenjim duhom. Na panoe je stavila šareno lišće i voće.

Kad je sve zašarenila, zavukla se u dimnjake i dozivala Zimu.

Klara Rogulj, 4.c

MISAO NA BURU

Kad mislim na buru – to nije misao o hladnoći. Bura održava sunce na površini koja bliješti. Poziva na igru svjetlosti koju ni najbolji slikari ne mogu prikazati.

Udara o kamenje.

Diže valove pune opasnosti.

Kad mislim na nju, mislim o kapljicama mora na obrazu i o soli na usnama.

Hitro se spušta niz planine, puna je mladenačkoga zanosa.

Može mnogo toga očistiti, nebo razvedriti...

Bura je simbol snage ovog kraja i njegovih ljudi...

Mario Opačak, 7.c

Lovre Pavičić, 5.a

Karla Maleš, 2.a

MOJA LJETNA PRIČA

Ovoga ljeta bila sam na Braču. Dok sam ronila, ušla sam u morski svijet. Tamo je bilo puno riba, rakova, školjaka, ježinaca, kamenja i morske trave. Sve je bilo plavo. Legla sam u morski vrt koji je bio mekan poput perja. Riba su mi mahale perajama, a riba-svjetlača svijetlila svojim krakom. Najbolji prijatelji bili su mi ježinac i rak. Oni su me odveli u svoj dom, staru olupinu broda. Tamo je bilo dupina, rakova...

Bilo je tajanstveno. U olupini sam pronašla koralj i školjku s biserom. Pozdravila sam prijatelje i otišla. Izronila sam i vratila se na obalu.

Probudila sam se i morski svijet je nestao...

Matea Lovrić, 3.b

LJETO

Ljeto se poput starog pjesnika ušuljalo u moj grad. U krošnje stabala donijelo je veseli cvrkut ptica. Stabla je obojalo u zeleno ruho, a mirisno voće postalo je primamljivo.

Dok hodam plažom, topli maestral me miluje po licu. Nebeska kraljica prosipa svoje užarene strjelice po moru. Valići, jedan za drugim, jure poput dječaka, a onda nestanu u morskoj pjeni. Ispunja me veselje dok slušam pjesmu staroga cvrčka.

Uživam s prijateljima kupati se u moru. Volim ljeto.

Ivan Ivančević, 4.a

DOLAZAK LJETA

Moje najdraže godišnje doba je ljeto. Najviše volim bljesak sjajnih zraka sunca o plavo more, lizanje hladnog sladoleda, laganiju odjeću i bezbrižno igranje s prijateljima. Ljeto je kao razigrana djevojčica. Sjajne zrake sunca njezina su kosa. Na sebi ima plavu haljinu sa šljokicama u obliku ribica i školjaka. Dok trči plažom zadiha se, a njezin dah uzburka more. Trešnje obješene o njezine uši nalik su rumenim naušnicama. Jutro je djevojčici najdraže jer na plažu stižu djeca s loptama, kanticama, lopaticama i ostalim igračkama. Navečer, kad je plaža usamljena, djevojčica zaroni u more, legne, a ribice ju pokriju morskom travom. Svi utonu u dubok san s nadom da će sutra biti još više djece i veselja.

Matea Ujdur, 4.a

KRNJEVAL

16. veljače u kasnim večernjim satima djeca i odrasli, skriveni pod maskama, gledali su kako se pali najveći od svih zločinaca, Krnjo. Da, sigurno ga se sjećate. Ako ne, možda vas ovo prisjeti. Zbog njega ste dobili lošu ocjenu iz povijesti, zbog njega vas je nastavnica uhvatila kako prepisujete, zbog njega se dogodilo sve loše u protekloj godini. Da, da, taj Krnjo! Baš zbog toga svi prisutni su klicali kada je i posljednji dio Krnje nestajao u plamenu. Sada budimo mirni, ne brinimo se. Krnjo je spaljen, postao je pepeo!!! Ili možda i nije stvar u Krnji?!

MATEA ROGLIĆ, 6.a.

Karla Maleš, 2.a

BISERI

- **Što je ujak?**
- Bratova sestra.
- **Rimski car?**
- Napoleon.
- Najglavniji grad Italije je Rim.
- **Tko je utemeljio islam?**
- Izaija.
- Na moru je lijepo, al' na popravnom je ekipa.

KAD-TAD

U lipnju je u učionicama postalo prevruće. Nastavnica matematike se požali djeci zbog vrućine: „Ajme, ja ću umrit!“

Učenik koji cijele godine „vuče“ jedinicu iz matematike upita: „Kad, nastavnice, kad ćete umrit?“

„Kad ti ispraviš jedinicu iz matematike“, odgovori nastavnica.

Učenik će na to: „Vi ste besmrtna žena!“

MUDROST NA DJELU

Nastavnica je za vrijeme testa „ulovila“ učenika koji prepisuje s papirića. Sve je bilo jasno, dogovor je da u tom slučaju slijedi jedinicu pa je nastavnica učeniku oduzela test. Iz treće klupe javi se Vedran jasno i glasno: „Jesi glup, ja svoj šalabahter držim u džepu!“

A SILLY STORY

ONCE UPON A TIME THERE WAS A CROATIAN PRIME MINISTER CALLED SANADER. HE LOVED JADRANKA KOSOR, WHO BECAME PRIME MINISTER AFTER HIM. SHE EVEN LEARNED ENGLISH FOR HIM. BUT THEY NEVER MARRIED.

HIS OTHER LOVE WAS COLLECTING EXPENSIVE WATCHES. ONE DAY HE STOLE ALL THE WATCHES IN CROATIA. SANADER BLAMED KERUM FOR THAT AND ESCAPED OUT OF COUNTRY. HE SENT TO THE PEOPLE OF CROATIA AN E-MAIL: „HA-HA! I HAVE STOLEN ALL YOUR WATCHES. WHAT YOU GONNA DO?“

TIME FROZE WHEN SANADER ESCAPED. NOBODY DIED BECAUSE THE PEOPLE DIDN'T KNOW WHEN TO DIE. WITH ALL THOSE WATCHES SANADER WASN'T HAPPY. HE CAME BACK TO CROATIA. THE CHILDREN WERE CHEERING: „SANADER IS MY IDOL!“

Marin Alojz Dragičević, 7.b

ŠTO JE TO?

SPOJI CRTOM ZAGONETKU SA SLIKOM RJEŠENJA.

Leti, a krila nema ●

Ujutro ima 4 noge, popodne 2,
a navečer 3 ●

Ide, a ne miče se ●

4 uha, 2 trbuha ●

Pratim te gdje god ideš,
a koliko me uzmeš, toliko me i
ostaviš ●

Marin Ogorevc, 8.c

OSMOSMJERKA

P	T	I	C	A	R	I	C	A	B
L	R	Š	I	M	A	C	A	L	Š
A	I	V	A	A	V	A	R	K	T
K	A	P	A	J	I	S	O	V	A
A	N	V	A	K	A	L	P	A	R
T	A	Č	A	R	A	P	E	K	T
L	I	A	N	U	K	A	R	U	A
B	O	M	B	A	E	G	A	R	V

- PTICA
- PLAKAT
- BIČ
- ČARAPE
- LIPA
- JAMA
- ČAJ
- KAPA
- PRVAK
- TIM
- MAČ
- BOMBA
- LAVA
- MIŠ
- CARICA
- MACA
- ŠKOLA
- KRAVA
- RUKAV
- LAK
- VRAG
- VATRA
- OPERA
- RAKUN
- SOVA

PREOSTALA SLOVA DAJU NAZIV KVARTA I ISTOIMENE ŠKOLE:

Toni Maleš, 8.B

VICEVI - POSLOVICE

SUMNJIČAVCI

Medvjeda obitelj je došla kući. Tata medvjed reče: „Netko je jeo iz mog tanjura.“

Mali medvjed doda: „Netko je jeo iz mog tanjura.“

Mama medvjedica na to reče: „Šutite, još vam nisam ništa stavila u tanjur!“

Poslovica: Oparen i na hladno puše.

DVOSMISLENOST

U školi su bile postavljene nove vješalice. Pokraj vješalice je stajao natpis: SAMO ZA UČITELJE.

Kad je to vidio Duje, nadopisao je: „Možete objesiti i kapute!“

Poslovica: Ispeci pa reci!

Matea Roglić, 6.a

BISERI

VII.a RAZREDA

Petar: Meni se kaka.

Alen: Hajde kakati u Karlov WC.

Nastavnica: Gdje je pokopan sveti Duje?

Karmen: Na Lovrincu!

NASTAVNICA: Tko osim Zvonimira i Filipa nije napisao domaći?

FILIP (cijeli zgrožen): Kako znate da ja nisam napisao?

NASTAVNICA: Pa jesi li?

FILIP: Nisam.

NASTAVNICA: Oprosti, Ivana, izgubila sam ti kemijsku.

FILIP: Da se barem Vi tako izgubite.

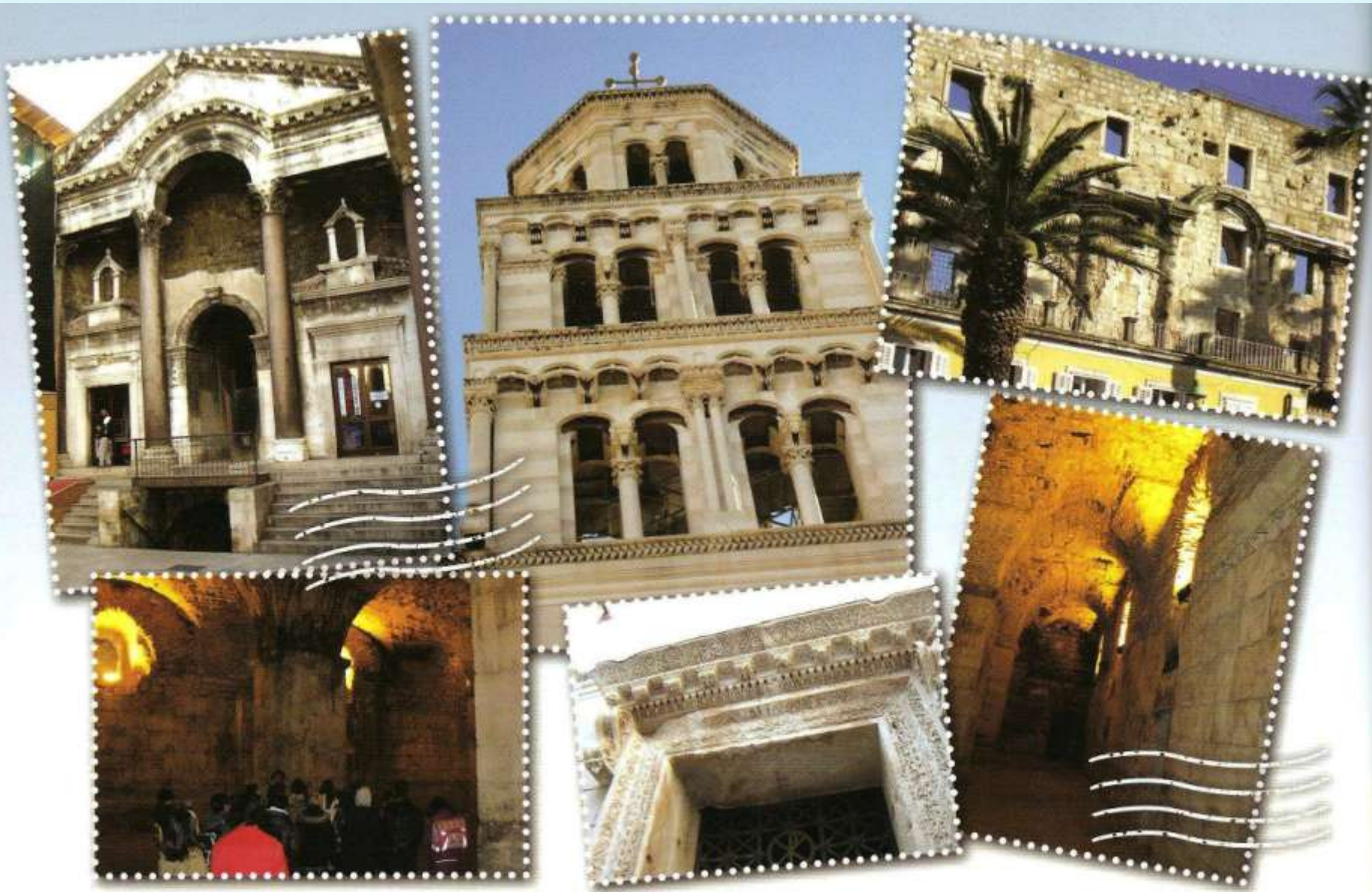
NASTAVNICA: Najbolja hrana za dijete je majčino mlijeko.

TINO KEVRIĆ: Zato što je umotano u ljepšu ambalažu.

NASTAVNIK: Kakva su ljeta u unutrašnjosti?

FILIP: Šugava.

Zabilježio: Luka Mijalković, 7.a

VOLIN TE JAKO,
MOJ MOJ BUTERJER SPLIT.

